

РАЗВИТАК

ГОДИНА VIII - БРОЈ 19, 14. ЈУН 2012.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

*Ево нас на крају још једне школске године.
Испраћамо нову генерацију малих и великих матураната.
Наши ученици су и ове године били успешни такмичари.*

Били смо и домаћини 34. републичког такмичења у знању и вештинама ученика седмог разреда.

Спортистима срдечно честитамо на освојеном првом месту на спортским играма у Крагујевцу, ученицима седмог разреда на освојеном првом месту на такмичењу у знању и

вештинама, а фризерима на учешћу на такмичењу ученика - фризера оштећеног слуха.

Ове године смо и путовали. Били смо на излету у Ваљеву и околини и обишли неколико манастира. Средњошколци су били на екскурзији у Грчкој. Више о томе шта су видели и како су се провели, као и осталим школским активностима и догађајима прочитајте на наредним страницама.

До следећег броја срдачан поздрав,

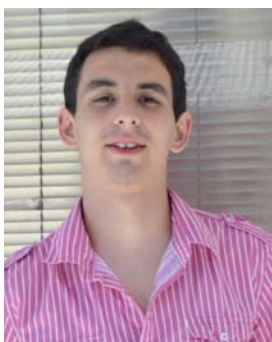
Редакција

Ученици генерације су: Хелена Грујоски из VIII/1 и Александар Јевтић из III/2 С.Ш. Честитамо им на заслуженом успеху и желимо да буду срећни и успешни у даљем животу и школовању!

Хелена Грујоски

Хелена је одлична ученица, примерног владања. Ђак је наше школе од првог разреда. Носилац је Вукове дипломе. Као члан различитих школских секција учествовала је и успешно представљала школу на бројним такмичењима и јавним наступима и освајала бројне награде. Хелена је весела, ведра девојчица, са препознатљивим, широким осмехом. Радознала је и свестрана особа. У друштву је омиљена и увек спремна да помогне другима. Воли спорт, да црта и игра. Она је вредна, одговорна, поуздана и амбициозна. Желимо јој пуно среће и успеха у средњој школи!

Александар Јевтић

Александар је одличан са примерним владањем. Истицао се у наставним и ваннаставним активностима. Био је део екипа наше школе које су освајале прва места на Републичким спортским играма (три пута) и такмичењу у знању и вештинама. Редован је члан бројних школских секција, првотимац је ФК "Олимпија" и репрезентативац Србије слушно оштећених лица у фудбалу. У основној школи био је ученик генерације. Александар је вредан, поуздан и амбициозан. Културан је, лепо васпитан, одговоран и омиљен у друштву. Дobar је друг, увек спреман да помогне својим друговима и наставницима и заштити слабије од себе. Озбиљан је, храбро и трезвено се суочава са проблемима. Он је позитивна, радознала и свестрана особа.

Мали матуранти

Дуго, школско звоно, није обележило само крај још једне школске године, него и крај једног дела детињства. Срце ми је заиграло од помисли да ће се сутра ова "мала деца" разићи и, као кликери, откотрљати, крчећи себи нове путеве. Још једна генерација која излази из школских клупа и иза себе оставља дечије несташлуке, многе радости, успехе, пехаре... Пресретна сам и поносна, јер они су на прекретници нових животних стаза, путева који ће им донети нове успехе, радости, нове љубави...Сваке године, па и ове, бирали смо ђака генерације. Ове школске године, за ученицу генерације, изабрана је Хелена Грујоски, која је својим радом и трудом постигла многе успехе.

На крају је увек тешко изабрати праве речи, па ћу рећи само да ћу се са поносом и радо увек сећати генерације малих матураната 2012.

На многаја љета нек их прати Божји благослов!

Мала матура

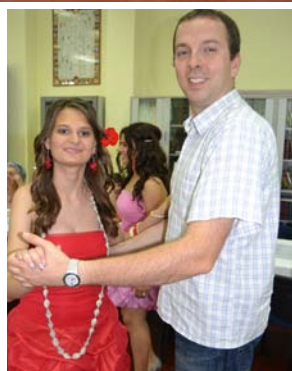

Шест ученика осмог разреда, три девојчице и три дечака, прославили су завршетак основне школе, 7. јуна, у свечаној сали школе. Прослави мале матуре присуствовали су и родитељи ученика, као и њихови наставници.

Девојчице у свечаним хаљинама и дечаци у елегантним комбинацијама пленили су пажњу присутних. Ведри и насмејани, ђаци су били срећни, јер су успешно пребродили прву степену на путу ка одрастању. Уз музику, плес и послужење, као и незаобилазно фотографисање, матуранти су се свечано опростили од својих наставника.

Желимо им пуно среће и успеха у животу и даљем школовању, а како ће ова генерација наставити школовање у нашој средњој школи, на крају можемо да им поручимо –видимо се у септембру!

Исидора Ђорђевић

Матуранти 2011/2012

II-1

Свако од нас је, на неки начин, оставио траг у школи коју је завршио, било да је реч о успеху, дисциплини, срећи или чежњи за родитељском кућом. Тако је и, сада већ свршени матурант, Дејан Цвејић, оставио могућност да се о њему прича. У основну школу дошао је из Лознице, још као мали. Живео је у дому. Ту је одрастао, учио и дружио се са децом. Овде, у Београду, је сазревао. Дејан није волео много да учи и није имао мира да седи у ђачкој клупи, али је увек знао да се снађе. Са својим наставницима је градио један другарски однос, а међу другарима се понашао као одрасла особа. Волео је свакоме да помогне. Врло је вешт у рукама, што га је и одвело да се упише на двогодишње школовање и постане пекар пецива. Увек активан и у покрету, на практичној настави је био вредан и често је одлазио на праксу у шест сати изјутра, уместо у осам, као сви остали ђаци. Са њим је било смеха, љутње, беса и мира, али и оног искреног што у срце дира.

Желимо му да се брзо запосли, оснује породицу и буде срећан у животу! Дејане, само напред кроз живот, јер ти то умеш и можеш!

Гордана Крстић

III/1

Драги моји ученици, пишем Вам са великим задовољством и још израженијим поносом што сте били моји ученици. Постали сте добри момци. Сећам се дана када сте дошли у ову школу. Имали сте у очима страх, али и велика ишчекивања. У то доба сте за мене били велика непознаница. Били сте дечкићи којима морам помоћи да прођу кроз овај део живота и успешно наставе даље. Сада Вам признајем да сам и ја била уплашена. Молила сам и сам живот да у томе успем. Ви и ја знамо да је кроз школовање било љутње, радости, туге, среће, борбености и оданости. Све смо на моју срећу прошли заједно. Данас ме чините безгранично поносно наставником. Израсли сте у добре људе, вредне и поуздане и желим Вам да у даљем животу скупљате "ловорике" успеха. Драги моји ученици, Бениамине, Горане, Дејане и Никола, хвала Вам што сте ми помогли да разумем Вашу генерацију. Желим да у животу будете довољно мудри да пронађете "праву меру за живљење", која ће Вас учинити срећнима или бар задовољнима. Останите сложни и увек нађите времена да се дружите и један другом помогнете. Немојте изгубити онај враголасто "шеретски" сјај у очима и истрајте на добром животном путу.

Ваша одана бивша "разредна",

Горанка Дамјановић

III/2

Свако од нас памти прву љубав, прву петицу у школи, прво летовање. Судбина наставника је таква да памти своју прву генерацију. Треће два је моја прва генерација. Четири момка - два столара и два тапетара три године били су моја екипа. За ове три године имали смо лепе и оне мање лепе тренутке. На крају желим само да им кажем једно велико ХВАЛА за најлепше три године од када сам у нашој школи.

Јевтић Александар - Аца - вођа одељења, најбољи ђак, увек спреман да свакоме помогне. Свестрано успешан у школи и у спорту. Нема такмичења у коме је учествовао а да није освојио неку награду. Зато је заслужено "вуковац" и ученик генерације.

Васић Милосав - Миша - момак који ми је понекад деловао успавано и незаинтересовано. Ипак је често знао да се нађе на правом месту у право време и да нас све изненади својом креативношћу. Обожава плес и глуму и врло је успешан у томе.

Спасић Мартин - најбољи на практичној настави, сигурно ће бити добар мајстор. Из године у годину био је све бољи.

Топаловић Урош - несташни дечко нашег одељења. Иако често неодговоран, наиван и незрео, у њему се крије право, чисто, дечачко срце.

Милош Марјановић

III/3

Ученице овог разреда су од првог до трећег разреда биле добре другарице и ученице. Одлично су функционисале као целина.

Јелена Боромиса је у школи већ једанаест година. Током школовања је била одлична ученица, учествовала је и освојила многе награде на такмичењима у школи и ван ње. Учествовала је на свим школским приредбама и на такмичењу ученика - фризера. Успешно је правила модерне фризуре. Друштвена је. Помаже свима и сви је воле. Биће добар фризер и добра особа.

Сања Николић је јако тиха, вредна, добра ученица. Своје обавезе је извршавала на време и успешно. Добра је другарица и дружи се са свима у школи. На часовима практичне наставе је вредна и успешна. Јако се радовала одласку на екскурзију у Грчку. Била је срећна, добро расположена, увек насмејана, сликала је све догађаје и знаменитости које смо обилазили. Уз подршку сестре биће одличан фризер.

Марина Ивановић је претерано мирна, вредна и добра другарица. Воли дружење ван школе, моду и да прави модерне фризуре. Током школовања је извршавала своје обавезе на време, предузимљива је и зна шта хоће. У свом родном месту ће наставити да се бави фризирањем.

Сузана Зиндовић је била несигурна, мирна када је дошла у средњу школу, али је касније постала јако самоуверена, друштвена, вредна, добра. Брзо и лако се уклопила у све активности школе. Жели да се бави модом. Представљаће нашу земљу на Европском избору за мис лица оштећеног слуха. Желимо јој да победи јер има све предиспозиције. Брзо јој је прошло време у школи и она каже да жури да успешно настави својим путем у живот.

Ја им желим много среће, да наставе даље кроз живот храбро, озбиљно и успешно, јер су у школи добили добру основу.

Славица Обрадовић

III/4

У одељењу III/4 су три ученика: Васић Сабрина, Мијић Бранислав и Стевановић Иван. Они су прва генерација ученика који су се, у нашој школи, образовали у образовном профилу - пољопривреда, производња и прерада хране, на смеру за пекаре. На праксу су ишли у пекару фирме DELHAIZE – MAXI.

Бранко и Иван су током школовања стекли и прва радна искуства, јер су на пракси били и запослени, као помоћни радници у малопродајном објекту. Из фирме DELHAIZE – MAXI стигла нам је понуда да им се уговори о раду продуже, па постоји могућност да они наставе да раде током лета, по завршетку школе, што им ја, њихова разредна, од срца желим.

Сабрина, Бранко и Иван су добри ђаци, а школски успех је могао да им буде и много бољи, да су се мало више потрудили и били редовнији и активнији на часовима.

Сабрина је мила, тиха, вредна и послушна девојка. Одговорна је и добар је друг. Била је члан фолклорне и ритмичке секције са којима је наступала на разним школским прославама и приредбама. Код куће, помаже родитељима и брине о млађој браћи и сестрама. Желим јој да је у животу прати срећа, да се запосли, осамостали и оснује своју породицу.

Са Бранком и Иваном сам, као разредни старешина, прошла кроз разне згоде и незгоде. Било је ту и неспоразума и љутње, али и смеха, радости и лепих тренутака, које ћу памтити. Они воле спорт, велики су заљубљеници у фудбал, па су били активни у спортској секцији наше школе. Тренирају фудбал у Спортском друштву глувих "Олимпија". Желим им пуно среће и успеха, као и да постану вредни и одговорни радни људи и да искористе шансе које им живот пружа.

Мени сте били прва генерација ученика којима сам била одељењски старешина и нећу вас заборавити. Наставите да успешно корачате кроз живот, јер ви то можете. Свима вам од срца желим да вам се испуне све ваше жеље, надања и снови.

Ива Урдаревић

III-5

У септембру 2009. године, Тамара Антић, Драгиња Куртишевски, Давид Муњаси и Ивана Мавренски, први пут су дошли у средњу школу, да у дружењу и учењу проведу три године живота.

Тамара је дошла из редовне школе. Емотивна је и комуникативна. Будно прати догађаје на музичкој сцени. У школи је упознала нове пријатеље, заљубила се, учила да шије.

Драгиња воли да црта и да путује. Врло је самостална и воли своје другове из дома. Када заврши школу, радиће са мајком у фабрици и неговати пријатељства из ђачких дана. Волела би да живи у Француској.

Давид је миран и тих. Учи за књиговесца, али воли контакт са људима, па би волео да се, макар привремено, запосли у неком кафићу док не нађе посао у својој струци.

Ивана је изабрала да буде шивач текстила, али највише воли да црта и да путује, да упознаје нове људе и обичаје. Најбоља другарица јој је Борислава, са којом је нраздвојна још од оновне школе.

Сви су ђаци успешно завршили своје школовање, стичући нова пријатељства која су се калила кроз срећне тренутке и ситне проблеме. Желимо им да успешно корачају кроз живот и остваре се као самостални и срећни људи!

Горица Живановић

IV/1

Паметни, одговорни, знатижељни, талентовани... Да, то су ученици четврто један одељења. Три девојке: Сандра, Анђела и Јулија и два момка Немања и Марко оставили су трајни печат у нашој школи.

Сандра Манојловић - Девојка предивних очију уметника. Оне су огледало њене душе, њеног талента. Надам се да ће уметност бити њен животни пут. Ако буде истрајна, успех неће изостати.

Анђела Павловић - Имала је проблеме са којима се јуначки изборила. Она је паметна, поуздана девојка, сјајна спортисткиња. Када би била свесна свих својих квалитета и била мало амбициознија, пуно би у животу постигла.

Јулија Алина Војнов, дошла је из Румуније и све нас је освојила својим дивним осмехом, сталоженошћу, лепим васпитањем и невероватном способношћу да сваког тренутка напредује. За кратко време постала је део свих нас и ми се надамо да ће тако и остати.

Немања Грујоски је топла драга особа. Воли да полемише о свему и само праве одговоре прихвата. Неки пут, треба га погурати, али када се заинтересује све што има у себи, а има пуно, избије на видело. Само тако настави.

Марко Чугуровић - Просто је невероватно колико добрих особина има у себи. Вредан, дисциплинован, упоран, поуздан, жељан знања, изузетан спортиста. Сваки задатак који се испред њега постави, извршава на најбољи могући начин. Марко, остани такав, веруј у себе и много лепог те чека у животу.

Драги моји ученици, за ове четири године доста тога смо прошли заједно. Када сте дошли у средњу школу били сте квалитетна, знатижељна деца, а постали сте свесни млади људи, који су сазревали, полако проналазили свој пут, развијали таленте. Сваки дан сам вас све више и боље упознавала, схватала вашу индивидуалност, посебност. Делили смо лепе тренутке, смех и радост. Било је хиљаде питања на које сте желели одговоре, тајне које сте желели да поделите са мном. Срећна сам што сам учествовала у вашим животима. Тренуци које смо заједно провели остаће ми у драгој успомени. Сада се завршава један период ваших живота. У себи имате пуно лепог квалитетног. Корачајте уздигнуте главе, пред вама је светла будућност.

Весна Сибиновић-Миленковић

Разиграна младост

Наши матуранти, заједно са младима широм Европе заплесали, су тачно у подне, кадрил, француски плес на тактове Штраусове опере "Слепи миш". Млади људи обучени у наранџасте и црне мајице са белим кишобранима у рукама одиграли су плес који их је све спојио. У једном тренутку није било важно да ли сте у Београду, Чачку, Лондону, Љубљани или било ком другом граду света. Свуда су била иста, раздрагана, насмејана лица младих људи, повезаних игром која је брисала било какве разлике и границе.

Весна Сибиновић-Миленковић

Вежбали смо за плес

Можда нисмо знали сваки корак, али смо се дружили

Било је лепо учествовати

Уживали смо

Матура 2012 – Суботица

Наши матуранти свечано су прославили завршетак школовања и свој "испит зрелости", 27. маја. Домаћин овогодишње прославе, свим средњим школама за глуве у Србији, била је школа из Суботице.

Упркос тмурном, хладном и кишовитом београдском јутру матуранти су се ведри и насмејани окупили у дворишту школе пред пут у Суботицу. У аутобусу је такође било весело: ученици су ћаскали о томе шта ће обући и како ће се провести на матурској вечери, неки су дремали, други су листали штампу или разгледали пејзаже крај којих смо пролазили. Како смо се полако удаљавали од Београда и време се пролепшавало, постајало је топлије и ведрије. У Суботици нас је дочекао леп пролећни дан.

Пошто смо се сместили у дом ученици и наставници су отишли у шетњу градом.

По повраткуу дом, уследиле су припреме за прославу матуре: бирала се гардероба, обућа, накит, шминка, сређивале су се фризуре. Сви су били узбуђени. Дотерани, срећни и насмејани окупили смо се испред школе и отишли у ресторан "Спартак". Ученици су улазили у паровима, са својим пратиљама, а потом је уследило заједничко

фотографисање.

Матурантима се обратио и поздравио их директор школе из Суботице. Уз музику свршени средњошколци су неуморно играли целе вечери.

Чак и када су их од ходања и играња на високим потпетицама заболеле ноге, наше матуранткиње се нису предавале. Изуле су обућу и наставиле да играју босе.

Наравно, организован је и избор за мис и мистера матуре, најбољи плесни пар... Жири је имао тежак задатак да изабере најбоље у свим категоријама. Поносни смо што је наша Јулија Алина Војнов проглашена за Мис матурске вечери. Имали смо и разлог више за славље, јер су на матурској вечери два ученика

наше школе, Дејан Савић и Иван Стевановић, прославили своје рођендане. Матурско вече продужило се до касно у ноћ. Око три сата ујутру вратили смо се у дом.

Наредног јутра, поздравили смо се са домаћинима и осталим гостима и кренули назад у Београд. Директорка

наше школе, Лепа Петровић, приредила нам је лепо изненађење - посетили смо Палић. Уживали смо у шетњи око језера и предивној природи. Неки су се фотографисали, а други су одлучили да попију кафу или сок у неком од кафића поред језера.

Време је просто пролетело и брзо смо се вратили у Београд. Сигурни смо да ће наши матуранти дуго памтити ово путовање и матурско вече. На крају, желимо да се захвалимо домаћину, школи из Суботице, на љубазности и гостопримству, као и на изврсно организованој матурској прослави. Матуранти су на овој прослави, на прави начин, показали своју зрелост.

Свима од срца честитамо и желимо пуно среће и успеха у животу!

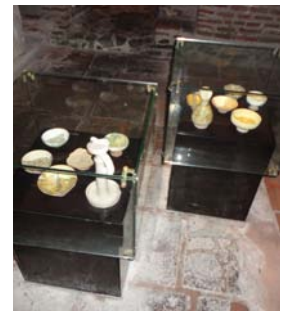
Ива Урдаревић

Екскурзија 2012 - Грчка

На пут смо кренули 23. априла. Путовали смо кроз Србију и Македонију, уз краће успутне паузе ради одмора. Преко граничног прелаза Евзони ушли смо у Грчку и наставили путовање до Паралије, познатог летовалишта на 80 километара од Солуна. Сместили смо се у хотел "Paralia Beach", вечерали, а затим прошетали.

Другог дана, после доручка кренули смо у обилазак Српског војничког гробља на Зејтинлику где је своје последње уточиште нашло 8.000 наших ратника из Првог светског рата. Затим смо видели цркву св. Димитрија,

заштитника Солуна и кренули у посету школи "ΕΙΔΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΥΦΟΥ ΚΑΙ ΒΑΡΗΚΟΝ" са којом смо успоставили контакт и најавили свој долазак пре поласка на пут. Љубазни домаћини на челу са директорком, госпођом Chrysoula Orthodoxiadou, упознали су нас са историјатом школе и специјалног

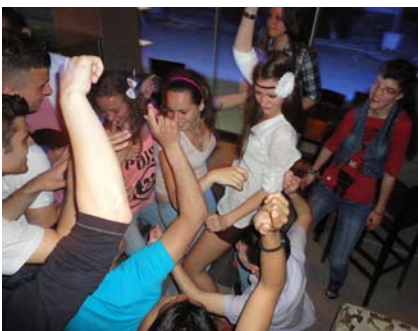
образовања у Грчкој, показали су нам школу и објаснили начин рада. Разговори су били веома конструктивни, а у томе нам је максимално помогла Саманта Паризис, девојка која живи у Солуну, која нам је својим одличним познавањем грчког језика омогућила да се информишемо о свему што нас је занимало. После почетног снeбивања, наши и њихови ученици су пребродили језичку баријеру, једни друге учили свом знаковном језику, користили енглеске речи које су знали, мењали адресе, сликали се за успомену. Два сата која смо провели са љубазним домаћинима брзо су прошла.

Пуни лепих утисака, уз наду да ће нам наши нови пријатељи узвратити посету, наставили смо разгледање Солуна. Прошетали смо Егнацијом, најмодернијом и најдужом улицом Солуна, видели споменике – Галеријев славолук, цркву Ротонда, Белу кулу и у поподневним сатима вратили се у хотел. После вечере поново смо прошетали, а око поноћи ученици су били у својим собама уморни, али задовољни свиме што су доживели.

Трећег дана, после доручка кренули смо према Олимпу, планини богова. Прво смо обишли Катерину, град који је трговачки центар регије, а затим смо се попели до националног парка Ставрос и уживали у предивном погледу. Пут нас је даље водио до археолошког налазишта Дион – град бога Диоса који представља свети град античких Македонаца. Прошетали смо међу ископинама чија се старост процењује на 5.000 година пре Христа, видели зидине у облику четвороугла са густом мрежом путева, остатке стамбених зграда, радионица и градских зидина, а затим обишли Музеј. На крају смо се попели до Зевсових купатила, водопада који су величанствено дело природе. Вратили смо се у Паралију. После вечере за ученике је организована посета дискотеци где су се опустили и уживали у музици, игрању и дружењу.

Четвртог дана, после доручка кренули смо долином Темби до града Каламбаке, који се налази у подножју Метеора које називају "осмим светским чудом". Метеори су средњовековни православни манастир познат по свом несвакидашњем положају на високим стрмим стенама. Као невероватан спој природе и људске грађевинске вештине представљају пејзаж који истовремено буди страхопоштовање и дивљење. Према традицији, настали су из чежње испосника и путника, мисионара и намерника да се населе на неприступачним местима, да исповедају своју душу, заборављени и изоловани од света, живећи у пукотинама стена и пећинама. Обишли смо манастир Преображење и уживали у миру и спокоју којим одише ово место. Касније смо се спустили у место Каламбака и посетили радионицу икона. Објаснили су нам поступак рада при њиховој изради.

14 Путовања

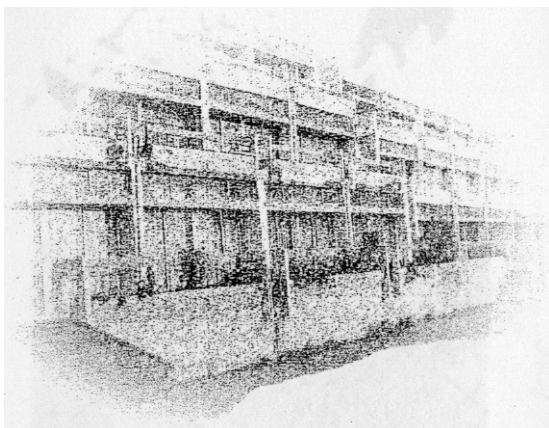

У повратку у идиличном амбијенту реке Пиниос посетили смо цркву св. Петке, где се налази чудотворни извор Светитељке. У хотел смо дошли у вечерњим сатима, вечерали, а после вечере поново је организован одлазак у дискотеку, односно шетња Паралијом по избору. Вратили смо се у хотел и спаковали да би сутра били спремни за повратак.

Ујутру после доручка, напустили смо хотел и кренули за Србију. Након граничне контроле, наставили смо путовање кроз Македонију и Србију уз краће паузе ради одмора и у вечерњим часовима према плану, срећно стигли испред школе. Сви су били препуни утисака, задовољни што је све протекло у најбољем реду. Општи утисак је да је ова екскурзија - студијско путовање била одлично организована.

Весна Сибиновић-Миленковић

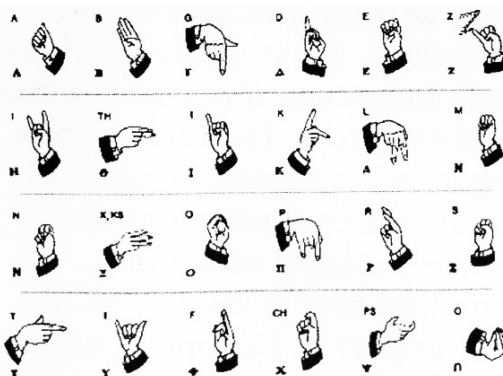
Специјална средња школа за глуве и наглуве у Солуну

Специјална средња школа за глуве и наглуве у Солуну је релативно нова школа. Основана је 1984. године и смештена је на Панорами, у предграђу Солуна. Њени ђаци имају између дванаест и двадесет две године. Школа има два нивоа образовања, средњу школу и лицеј. Ђаци долазе из свих крајева северне Грчке, а половина од њих је смештена у школски дом. Циљ школе је да се глувој деци обезбеди образовање једнако ономе коју добијају деца у редовним школама. На часовима користе грчки

знаковни језик у комбинацији са писаним и говорним грчким језиком. Већина професора има дугогодишње искуство у предавању глувој деци. Организовали су и учествовали у великом броју националних програма (едукација о животној средини, мобилност - покретљивост) и заинтересовани су за учествовање у европским и интернационалним програмима.

Преузето и преведено из проспекта школе

Грчка – Метеори

У априлу смо ишли на екскурзију у Грчку. Посетили смо многа места: Олимп, Катерину, стари град Дион, Солун, школу за глуве у Грчкој, Метеоре...Највише су ми се свидели Метеори. Као и сваког дана, кренули смо у обилазак неког туристичког места.

Ишли смо на Метеоре. То су велике стене на којима су саграђени манастири. Метеори се убрајају у једно од седам светских чуда. Манастир у ком смо били је најбоље очуван и зове се Велики Метеори. Иако смо имали пуно да пешачимо док стигнемо до њега, нисам се уморила. Када смо стигли, другарице, наставнице и ја смо морале да обучемо сукње, тек тада смо могли проћи даље. Са стене се могло видети све што окружује Метеоре. Затим смо сазнали да је полубрат Душана Силног био монах у том манастиру, обишли смо просторију

са свим ношњама света, књигама, сликама... На Метеорима су познати и по вину, па смо видели радионицу вина и њихову кухињу. Видели смо и просторију са лобањама. Сазнали смо да су беле лобање од монаха који су постили читав живот, а жуте од оних који су постили само важне постове.

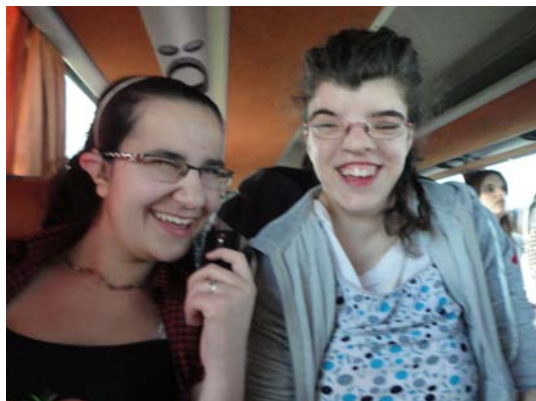
После посете Метеорима, свратили смо и у једну продавницу сувенира, где се праве иконе. То ми је био најлепши дан на екскурзији, мада сам сваки дан виђала нешто ново.

Обреновић Наташа I/4 С.Ш.

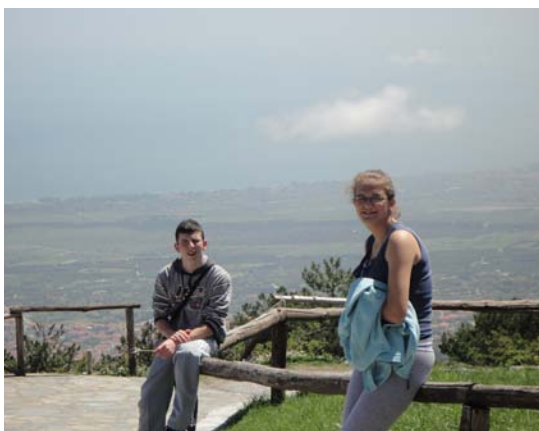
Путовање у Грчку

Путовала сам у Грчку са школом. Видели смо много тога занимљивог, али ћу ја издвојити један, али много леп обилазак. Описаћу како смо се провели на Метеорима. Уз лагану возњу долазимо до Каламбаке, града који се налази у подножју Метеора, чудесних станишта монаха подигнутих на рубовима стрмих литица. Поглед је био божанствен, невероватно каква је природа. Само седнеш и уживаш у погледу. Имаш осећај да ће све пасти, зато што је све на великим стенама. Уживали смо у погледу и сликали се да нам остане успомена са Метеора. Ето тако смо ми уживали на Метеорима.

Марина Блажић I/5 С.Ш.

Дневник путовања

Сама реч путовање је музика за човечије уши. Поготову када је реч о екскурзији за ђаке и наставнике. Када смо чули да идемо на екскурзију у Грчку била је то дивна вест. Ишли су сви ђаци који су у средњој школи.

23. април 2012. – понедељак

Устала сам рано, у шест сати. Моја торба је већ била спремна за полазак. Доручковала сам, обукла се и кренула. Сви су се полако окупљали испред школе. Аутобус је већ био паркиран преко пута. Био је на два спрата. Када смо се сви окупили, док је возач стављао кофере и торбе у аутобус, деца су се поздрављала са својим родитељима, браћом и сестрама. Ушли смо у аутобус и кренули. Путовали смо дванаест сати. Увече смо стигли на жељени циљ, у Грчку, у место Паралију. Сместили смо се у хотел "Paralia Beach". Хотел је био диван, са великим терасама и прозорима. Била сам на другом спрату, у четворокреветној соби, заједно са Марином, Наташом и Анђом. Распаковале смо се и кренуле на вечеру. Јели смо помфрит и месо.

24. април 2012. – уторак

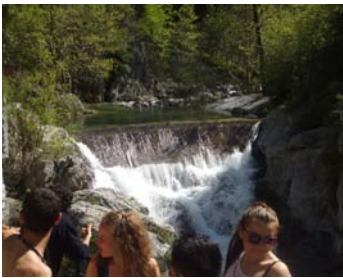
Пробудили смо се рано да бисмо обишли Солун. За доручак је био шведски сто и сами смо се послуживали. Кренули смо да видимо Солун и одушевила сам се колико је лепо. Били смо само у једној великој улици, препуној људи и продавница, па само могу да замислим колики је цео Солун. Мало ме је подсећало на нашу Кнез Михајлову улицу. Обишли смо и цркву Светог Димитрија и Белу кулу.

25. април 2012. – среда

Овај пут нисмо устали тако рано. За доручак је исто било самопослужење, а после смо кренули да обиђемо град Катерину, који има и луку. После смо обишли Зевсова купатила и ископине из старе Грчке. Зевсова купатила су, у ствари, водопади. Обишли смо и школу за глуве у Грчкој, која је била мала и лепа, а имала је велику терасу. Деца су била дружељубива. Било нам је лепо.

Потом смо се вратили у хотел. Мало смо прошетали и вечерали, па смо имали сат времена да се спремимо за дискотеку. Девојке су се лепо обукле, као и дечаџи. Ја нисам ишла. Кад су се вратили сви су ми причали да им је било супер.

26. април 2012. – четвртак

Доручковали смо и отишли да обиђемо Олимп и највећи од шест манастира на Меторима. Поглед је био диван и узбудљив, дизао је адреналин у крви. Све наставнице и ученице су морале да носе црне сукње.

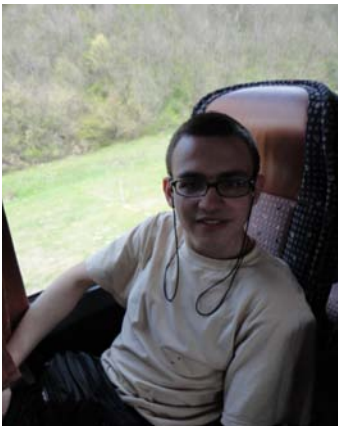
Када смо се вратили у хотел имали смо времена да се спакујемо. Током вечере су наставнице рекле да ће и те вечери бити журка и ја сам одлучила да идем.

27. април 2012. – петак

Сви смо се рано пробудили. Доручковали смо и снели кофере у аутобус. Кренули смо за Србију и путовали смо назад дванаест сати. Аутобус је стао испред школе. Ђаке су сачекали родитељи, браћа и сестре. Мене је сачекала мама. Поздравила сам се са другарима из разреда и разредном и кренула кући.

Следећег јутра је пут у Грчку остао само као лепо сећање, на фотографијама, у мом срцу и уму.

Јасмина Коруновски, I/1 С.Ш.

Пред крај априла са школом смо ишли на ескурзију у Грчку. Кренули смо рано ујутру, око седам часова, док смо у град Паралију, где смо и спавали у хотелу Paralia Beach, стигли негде око пола осам увече. Кад смо стигли оставили смо своје ствари у хотелу, а затим сишли на вечеру. Потом смо кренули са водичем у кратак обилазак летовалишта Паралија.

Другог дана смо кренули са обиласком Грчке по плану. На програму је била посета Солуну, где смо између осталог посетили и Српско војничко гробље – Зејтинлик. То је историјски врло важно место за Србију. Касније смо имали слободно време за шетњу и обилазак града. Солун је други по величини град у Грчкој, после Атине, која је главни град ове земље.

Трећег дана смо ишли у обилазак Зевсових купатила, древног града Диона, па на планину Олимп, а увече смо отишли у дискотеку.

Четвртог дана на реду је била посета чувеним Метеорима, на којима смо се доста задржали и где смо могли да видимо доста тога занимљивог. Увече, када смо се вратили у Паралију, мало смо се одморили, вечерали и онда кренули у дискотеку.

Петог дана нисмо имали много времена. Пошто смо се спаковали већина нас је ишла да купи неопходне ствари за пут и повратак у Србију, где смо стигли увече око осам часова. Мени лично на ескурзији је се највише свидела посета граду Солуну, а можда је то и више због тога што је из тог града братски клуб београдског Партизана, солунски ПАОК чији су навијачи Gate 4 у братским односима са Грбарима.

Слободан Миловановић I/5 С.Ш.

Како је лепо у ваљевском крају

Јутро је. Мотори аутобуса брује. Ми смо потпуно будни и лепо расположени. Улазимо у аутобусе. Сендвичи су ту, вода и сокови, другари су ту. Машемо нашим и Београду. Идемо пут Ваљева. Дан је диван. Трпимо: не једемо и не пијемо ништа, тако је пред причешће. Гледамо кроз прозор природу ове наше лепе земље. Све је зелено, узорано. Неко слуша музику, други разговарају, смејемо се.

Прво смо угледали куполе манастира Лелић. Журили смо да уђемо у цркву да се причестимо, али литургија је била завршена. Нисмо се причестили.

Било нам је жао, али биће други пут. Били смо већ помало уморни, и пуно гладни, али прво смо ушли у цркву и целивали мошти Светог Николаја Велимировића и саслушали добродошлицу и о манастиру. То је ред, а ми ред знамо. После смо доручковали и јурили по ливадама, док су нас наши добри учитељи и наставници чували и јурили за нама да бисмо били потпуно безбедни. У манастиској порти је и Музеј. Музеј је заправо кућа у којој је одрастао Свети Николај. Тамо су његове ствари и књиге, дипломе. Све оно што сведочи о његовом величанственом раду и делу, интелигенцији и духовности. Од манастира

Лелић, до Ћелија возили смо се кратко. Пешице смо прешли два километра до манастира, кроз шуму. Вратили смо се на исти начин. У Ћелијама су две цркве. Стара црква, у којој је служио Свети Јустин и нова, које се још зида. У новој цркви ће бити чак три олтара. Били смо до гроба где је сахрањен Свети отац Јустин. Он је био велики духовник, диван свештеномонах, чувар вере и цркве, велики црквени писац. Оставио је велики број дела. На његовом гробу чуда се дешавају.

Лепо смо се одморили, пили воду са манстирске чесме, играли се, а наши одговорни, весели и духовити чувари су успели да попију кафу. Купили смо свеће, иконице, разгледнице. Целивали смо старе и драгоцене иконе у малој, лепој и тихој цркви. У манастиру је свуда мир, све је лепо и уредно, чисто.

И до манастира Јовање мало смо пешачили од аутобуса. Манастир је посвећен Светом Јовану Крститељу. Има прелеп извор ледене воде, која се слива у корито. Има лепу, малу цркву дрвеног крова и верног пса чувара Рилета. Он је контролисао је ли све у реду и ко смо ми. Риле ништа не препушта случају. Никола нам се закључао у просторију где се пале свеће, јер Риле није хтео да

одступи. Тада се појавила храбра наставница Љиља и одвукла потешког Рилета, па је Никола коначно био слободан. Сви смо се слатко смејали. Риле је апсолутно био безопасан. После Јовања били смо у Боговађи. Испод манастира ђаци су отказали послушност (претежно средњошколци) и нису хтели да се пењу уз брдо. Глад децу спопала и шта да се ради. Проблем смо решили домаћим џемом од кајсија и хлебом које су нам дале драге домаћице монахиње. Слатка ужина нас је окрепила па смо ишли у цркву, поклонили се чудотворним иконама Мајке Божије и Господа и Светом Ђорђу, коме је и посвећен манастир. После смо јурцали, пили дивну манастирску воду, прскали се и фотографисали. Добри чувари деце су и овде успели да предахну и попију кафу.

Дан се приближава крају, "Збогом", машу нам монахиње. "Збогом, сетите нас се у молитвама", довикујемо ми.

У Београду смо. Чекају нас најмилији. Све је добро. Још један срећан повратак кући, још један диван дан за нама. Хвала Богу што смо заједно и што знамо да поделимо срећу. Хвала свештенику Милану који је био са нама, хвала колегама, који су други родитељи нашој деци, хвала онима који нису били са нама, а испратили су нас и дочекали. Лепо је припадати овој деци, нашим ђацима. Хвала.

Дијана Вуковић

Били смо на излету

Прошле недеље путовала сам са друговима и другарицама на излет у Ваљево и околину. Обрадовала сам се што путујем. Обишли смо четири цркве: Ћелије, Лелић, Јовању и Боговођу. Природа је дивна: шума, река, ливада и брдо су озеленили и неописиво су лепо. Право је уживање боравити тамо. Баште су уређене, пуне су шареног цвећа. Околина манастира и њихова дворишта одишу миром. О њима брину монаси и монахиње који живе тамо. У манастиру Ћелије смо се причестили. Било је лепо и свечано.

Свидело ми се што смо имали лепо време. Цео дан је био сунчан, тако смо време провели напољу на свежем ваздуху.

Шетали смо се у природи, ручали смо сендвич, играли смо се напољу, прскали се водом. Лепо смо се дружили читавог дана.

У аутобусу смо причали и сећам се смешних догађаја од раније. Било нам је лепо, то су биле лепе успомене.

Једва чекам да поново путујем.

Зорица Симић II/3 С.Ш.

Такмичење у знању и вештинама

Тридесет четврто републичко такмичење у знању и вештинама одржано је у нашој школи, 31. маја и 1. јуна ове године. Школа је примила све ђаке и њихове пратиоце и, као добар домаћин, бринула се да све протекне у најбољем реду.

Првог дана одржано је такмичење из ликовне културе, домаћинства и техничког образовања. Из ликовне културе наша ученица, Кристина Анђелковић освојила је прво место. Из техничког образовања Драган Гођевац је освојио друго место, а из домаћинства, Бојана Ђорђевић је освојила исто друго место.

Другог дана, на такмичењу у знању из хемије, биологије и географије, наши ученици, Анђелковић Кристина (биологија), Ђорђевић Војислав (хемија) и Мирковић Радомир (географија), освојили су сва три прва места.

После ових резултата, укупан пласман се подразумева –освојено прво место и победнички пехар који је и даље остао код нас. Ученици су за своје успехе добили дипломе и пригодне поклоне. Њихови утисци су веома позитивни, јер су се не само такмичили у знању и вештинама, већ и лепо дружили, стекли нове пријатеље, а неки су се и заљубили.

Мери Божовић, Живка Смедеревац

Републичке спортске игре

Десето републичко такмичење у спорту ученика основних школа оштећеног слуха одржано је у Крагујевцу, од 17. до 20. маја 2012. године. Ученици су се такмичили у атлетским дисциплинама и екипним спортовима (кошарка, одбојка, фудбал), у мушкој и женској конкуренцији.

У укупном пласману наша школа је освојила прво место.

У екипним спортовима постигли смо следеће резултате:

- кошарка - пионири: прво место, пионирке: друго место;
- одбојка - пионири: прво место
- фудбал - пионири: прво место.

У генералном пласману у атлетици пионири су освојили право, а пионирке друго место.

Појединачни резултати:

- Ненад Кнежевић - прво место у бацању кугле,
- Милош Илић - прво место у скоку у вис,
- Ана Влашић - прво место у скоку у вис и друго место у трчању на 60 метара,
- Радомир Мирковић - треће место у скоку у вис,

- Теодора Баљак - треће место у скоку у даљ и треће место у трчању на 200 метара.

За најбољег спортисту такмичења је проглашен Милош Илић

Поносни смо на наше такмичаре и од срца им честитамо!

Дарко Ђорић

Спортске вести

Ученици наше школе су активни у спортској секцији и учествују на разним спортским манифестацијама и догађајима.

На Републичком спортском такмичењу ученика оштећеног слуха, наши основци су, ове године, освојили прво место. Следеће године се такмиче средњошколци којима желимо да понове успех својих млађих другара.

Наше ученице су учествовале на Осмомартовском такмичењу жена, које се, поводом обележавања Међународног дана жена традиционално одржава у Спортском центру "Олимп", на Звездари. Ученице су се такмичиле у дисциплинама пикадо и плочице. У дисциплини пикадо Сандра Манојловић је освојила прво, Сузана Симић друго, а Драгана Миљевић треће место. У дисциплини плочице Драгана Миљевић је била прва, а Сања Марчинко је освојила друго место.

На Осмом првенству Београда у куглању, које је одржано 21. марта, на Ади Циганлији, Марко Чугуровић је освојио прво место. Немања Грујоски је био други, а Светислав Ђорђевић и Борислава Голубовић су освојили треће место.

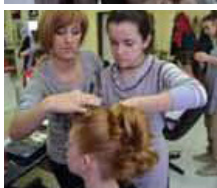

Ученици су, као и сваке године, учествовали на 25. Београдском маратону, који је одржан 22. априла. Том приликом они су истрчали "Трку задовољства" у дужини од пет километра.

Славица Убовић

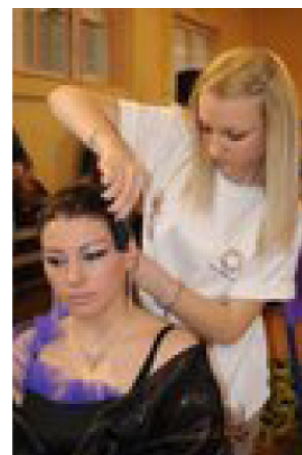
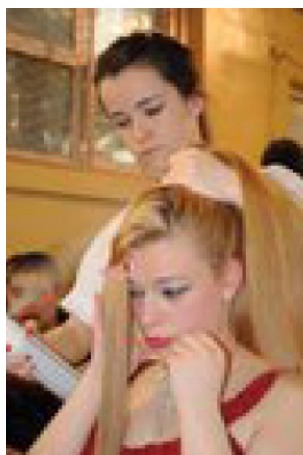
Такмичење фризера

Четврто такмичење фризера ученика оштећеног слуха одржано је, 18. маја, у Крагујевцу. Ученице наше школе такмичиле су се у теоријском знању и у изради такмичарских фризура – пунђи. Такође су учествовале и у ревијалном делу такмичења. Овај пут се нису нашле на победничком постољу, али су се лепо дружиле са ученицима из других школа и понешто ново виделе и научиле. Важно је учествовати!

Захваљујемо се организатору, школи из Крагујевца, која се потрудила да такмичење протекне у топлој, пријатељској и радној атмосфери.

Светлана Матовић

У наставку прочитајте како је једна ученица доживела ово такмичење:

Моји утисци са такмичења фризера

Осамнаестог априла ишла сам у Крагујевац. Тамо се одржавало такмичење фризера ученике средње школе. Кренули смо ујутру рано у шест и петнаест из Београда. Са мном су ишле моје другарице: Јелена, Сузана, Маријана, Јасмина, Сања и Марина и наставница Тамара. Током путовања су биле веома нестрпљиве, разговарале смо о фризурама и техникама шишања. Разговарале смо како ће проћи такмичење и да ли ће моје другарице бити уплашене. У Крагујевцу смо стигли у девет сати. На аутобуској станици нас је чекао човек из организације такмичења. Одвезао нас је у школу за глуве и наглуве ученике у којој се одржало такмичење. По доласку у школу пронашле смо пријатеље из других градова. Лепо смо се дружиле. Јелена се такмичила. Правила је Љубици свечану фризуру. У косу је уплела машнице и цветиће. Веома ми се свидела њена фризура. Иако није победила, ја мислим да је Љубицина пунђа била најлепша. Када се завршило такмичење прошетали смо се по граду. Крагујевац је мали град, леп миран и пријатан. Увече смо се вратили кући. У аутобусу смо разговарали, разгледали пределе и одмарали се после лепо проведеног дана.

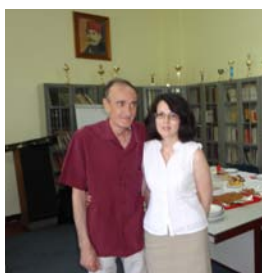
Бранка Ристивојовић II/3 С.Ш.

Пензионер Злаћа

Посебно место у "Развитку" заслужио је дугогодишњи наставник школе велики човек, друг и пријатељ многим генерацијама ученика и наставника, наш Златомир Стефановић - Злаћа. Омиљени наставник је са ученицима провео 39 година у нашој школи. Отишао је у заслужену пензију.

Свој ентузијазам, велики смисао за моделарство, естетско обликовање различитих материјала је вешто претакао у дивне употребне предмете, који су нашли место у сваком кутку наше школе, на многим "базарима" и изложбама "Мој сточић". Увек је био у друштву ученика на многим спортским такмичењима, на такмичењу у знању, на сајмовима, у друштву колега на заједничким пословима и прославама. Данас, у пензији, ужива са својим дивним унуцима, али му није тешко да нас повремено посети. "Бивши" ученици га и данас нису заборавили и зову га на заједничке прославе и "годишњице матуре".

Његов дугогодишњи плодан рад, велики оптимизам, објективност и неисцрпна енергија могу многим од нас да буду драгоцене искуство и одличан узор. Желимо му дуг живот и добро здравље и да се још много година дружимо у школи и ван ње.

Уз његову помоћ присетили смо се на којим је све пословима Златко радио:

Златомир Стефановић засновао је стални радни однос у нашој школи 1. септембра 1974. године. У почетку је радио као наставник историје, водио разред у основној школи, потом радио на пословима педагога школе, а затим се враћа у наставу и добија да води струку Шумарство и обрада дрвета и са тих радних задатака и одлази у пензију. У настојању да на најбољи могући начин обавља послове у настави, током дугог низа година, израдио је мноштво наставних средстава прилагођених деци оштећеног слуха (дидактички плакати, апликације, појмовници и други педагошки материјал).

Аутор је уџбеника из предмета историја и познавање друштва за децу оштећеног слуха. Био је дугогодишњи председник Сурдоаудиолошке секције града Београда, а затим и председник Сурдоаудиолошке секције Републике Србије. Један је од активних учесника у организацији Такмичења у знању и вештинама, као и у организацији Спортских игара за децу оштећеног слуха. Заједно са колегама, учествовао је у организацији летовања на мору и планини деце оштећеног слуха (Јакљан, Врмац, Тара и Копаоник).

Од 2003. године, па до одласка у пензију водио је норвешки пројекат омладинског предузетништва. Са неколико других наставника учествовао је у пројекту креативних радионица израде употребних предмета "Мој сточић".

Седми тениски турнир познатих личности

Тенис је и ове године изабрани спорт Србије. Тениски центар НОВАК угостио је бројне учеснике и посетиоце Седмог традиционалног хуманитарног турнира познатих личности у тенису – Hugo Boss Celebrities Challenger Belgrade 2011. Изузетни тениски доживљај, сјајна забава и дружење, разна изненађења и награде за публику дочекала су бројне посетиоце

турнира, за викенд 19. и 20. маја, и окупила до сада најшири круг познатих личности у мушкој и женској конкуренцији које редовно и на запаженом такмичарском нивоу играју тенис. Међу овогодишњим учесницима су: Срђан Ђоковић, Вања Грбић, Бане Трифуновић, Жика и Јелена Зана, Кики Лесендрић, Бата Мирковић, Милан Калинић, Александра Перовић, Горан Питић, Милан Бошковић, Дуца Марковић,

Милош Максимовић, Ненад Јестровић, Саша Драгић, Ивица Краљ, Ниггор, Иван Зељковић, Дејан Удовичић, Андреј Кулунџић, Игор Микља, Алекса Јелић, Борис Стајковац, Мирко Луковић и други. Важан садржај програма Турнира познатих ове године је и одржавање Турнира у Мини-тенису за децу до 10 година. Трофеј победницима и финалистима у свим конкуренцијама уручио је селектор Дејвис Куп Репрезентације Србије – Богдан Обрадовић, као и Горан Прпић, некадашњи репрезентативац СФРЈ у тенису и селектор хрватске мушке и женске репрезентације у тенису. Горан је био специјални гост турнира и одиграо је меч егзибиције. Хуманитарни фонд турнира је посвећен школи "Стефан Дечански" за децу са оштећеним слухом. Пред финални меч мушког сингла, глумица Јелена Гавриловић је отпевала химну Србије "Боже правде".

Журком у "Grand Casinu" најављен тениски турнир познатих

Поводом седмог "Hugo Boss Celebrities Challenger" тениског турнира, у "Grand Casinu" одржан је традиционални Players' Party. Многобројне званице, међу којима су били и: Милан Васић, Александра Перовић, Милка Форцан, Сузана Перић, Ниггор, Весна Дедић, Јелена Гавриловић, Ива Штрљић, Јелена Маћић, Ненад Марјановић, Јоца Стефановић, Dr Feelgood, Ашок Мурти, Игор

Микља, Милан Бошковић, Срећко Јарић, Мирко Луковић, Дуца Марковић, Гога Грубјешић, уживале су у музичком наступу бенда Ане Миленковић и "Hugo Boss" модном перформансу у којем су учествовали млади глумци Нина Јанковић, Драгана Дабић и Иван Михаиловић.

Одигран је и демонстрациони хуманитарни турнир у Texas Hold'em покеру, чији је наградни фонд "Grand Casino Beograd" посветио примаоцима Хуманитарног фонда Седмог тениског турнира познатих - школи "Стефан Дечански" за децу оштећеног слуха.

Босифест

И ове године, одржан је Трећи београдски интернационални филмски фестивал особа са инвалидитетом под слоганом "Не зови ме посебним", у Дому омладине, од 21. до 23. маја.

Приказано је око тридесет филмова у такмичарској и ревијалној категорији. Филмови приказују живот особа са инвалидитетом у свакодневним активностима, њихове тежње, страхове и могућности. Омогућио је публици да види различите теме, што је допринело стварању другачијег погледа и разбијању стереотипа о могућностима особа са инвалидитетом. Слоган "Не зови ме посебним" говори о филмским ствараоцима који праве филмове о другачијим културама, обичајима, друштвеним околностима и приказују "невидљиве разлике - видљиве сличности". Филмови су играни и документарни, неки од њих су информативног карактера, али и филмови који имају уметничке домете. Пратећи програм Босифеста чине креативне радионице, музички перформанси, округли столови, презентације.

Ученици и наставници наше школе гледали су три изабрана филма: француски "Le Piano", амерички "Austin Unbound" и енглески "Breadmakers".

"Le Piano" је дирљива филмска прича о тринаестогодишњој немој девојчици Лузини која живи са дедом, музичарем у домику - монтажној кућици, пошто је њен родни град Ленинанкан у Јерменији уништен у земљотресу. Она је талентована пијанисткиња којој држава додељује клавир како би се припремила за

важно такмичење. Али, када клавир стигне на кућну адресу биће јасно да је приколица у којој живе деда и унука премала да у њу стане клавир и настану муке, како да реше настали проблем и услове за вежбу.

"Austin Unbound" - Sel Staley је коредитељка и директор фотографије овог документарног филма. Она је глува, одрасла је у породици са старијим глувим братом и млађом сестром која нема проблема са слухом. Глувоћа је само на први поглед Остинов инвалидитет, али није то оно што га чини самосвесним. Спутан

женском анатомијом Остин сваког дана повезује своје груди. Чланови породице сматрају га пиониром заједнице и настоје да прихвате његов мушки идентитет.

"Breadmakers" - У јединственој единбуршкој пекари група особа са сметњама у развоју прави органски хлеб за дневну испоруку у радње и кафиће широм града. Они међусобно комуницирају путем индивидуалних експресија и знаковног говора откривајући сложене међусобне социјалне везе са радницима који им помажу.

Ова пекара је део центра чији корисници спознају сопствене потенцијале за креативан рад и самоостварење у социјалном окружењу.

У овим филмовима, наши ученици су гледали борбу, патњу, радост, тугу, оптимизам и жељу за животом и научили понешто, доживели и поистоветили се са занимљивим личностима, заволели их и разумели.

Славенка Јанковић

Васкршњи сајам

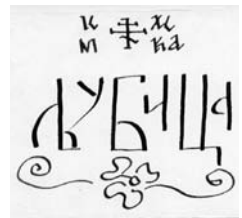
Тамо, преко пута Београђанке, у Масариковој улици и ове године Српска православна црква организовала је пред Васкрс сајам.

У лепом, застакљеном простору, на три спрата, много штандова и излагача. Тамо су из многих манастира донели све што вредне руке монаха и монахиња праве: мед, мелеме, лековиту ракију, иконе, бројанице, крстиће. Много књига о духовности, манастирима, историји, важним људима и светитељима. Било је и излагача из Румуније. Донели су дивне позлаћене, просребрене, бакарне и гвоздене предмете за црквену и кућну употребу (путире, свећњаке, дискове, рипиде, дарохранилице, кадионице, ножиће, кашичице). Било је предивних одежди разних боја.

Ми смо сајам посетили, у групама три пута, почетком априла. Прваци су на поклон добили крстиће, неко је добио бројаницу, фасциклу, балон. Сви су били љубазни и весели. На трећем спрату студенти Академије за иконопис, фрескопис,

мозаик и конзервацију при СПЦ су нам показали поступак како се ствара икона, фреска. Студенти су са нама имали кратак час калиграфије и свакоме поклонили калиграфски (старинским, украшеним словима) исписано његово име.

Поред штанда манастира Св. Петка Изворска дочекао нас је стари монах, отац Николај. Благословио нас је, поклонио нам молитвенике и рекао да ће се помолити Богу за нас.

Дијана Вуковић

Зелена акција

Ученици школе заједно са наставником биологије, Горицом Живановић, учествовали су у акцији "Очистимо Србију" коју организује Министарство животне средине и просторног планирања.

У оквиру ове акције учествовали смо у програму "Велико спремање на Савском венцу: За нај парк - чист Хајд парк", 8. јуна 2012. године.

У оквиру акције организовано је и такмичење у еколошкој вештини на коме су наши ђаци освојили прво место. Дobili су пуну кутију колача и сокове.

Горица Живановић

Посета изложби Пабла Пикаса

Девог маја са наставницима и другарима наше школе посетио сам изложбу Пабла Пикаса. Видели смо његове слике и скулптуре. Највише су ми се свидели предмети од керамике.

Пабло Пикасо (1881 - 1973)

Пикасо је шпански сликар, вајар, керамичар, генијални уметник двадесетог века. Рођен је у Андалузији, у граду Малаги,

25.10.1881. год. Био је свестран и талентован, утемељивач многих уметничких праваца као што је кубизам. Почетком двадесетог века Пикасо је започео своје уметничко стварање познато као "Плава епоха". Сlike из те епохе имају сиво-плав хладан тоналитет, којима је сликар изражавао беду и глад сиромашних бескућника. После плаве настаје нека ведрија - ружичаста фаза. Пикасова уметничка каријера је трајала осамдесет година. Снажним темпераментом и креативношћу Пикасо је постао узор многим уметницима.

Марко Луковић I/5 С.Ш

О Паблу Пикасу

Пикасо је живео у Шпанији. Пикасово неуобичајно интересовање за цртање је почело врло рано негде у једанаестој години. Пикасо је своје прве изложбе остварио када је имао само тринаест година. Пабло Пикасо био је свестрани шпански уметник, један од највећих сликара вајара, цртача и графичара. Паралелно са сликарством Пикасо је пажњу посвећивао и скулптури. Пикасово дело се сврстава у неколико фаза: плаво раздобље, ружичасто раздобље и доба под утицајем афричке примитивне уметности. Пикасо је најплоднији сликар свих времена.

Марина Блажић I/5 С.Ш..

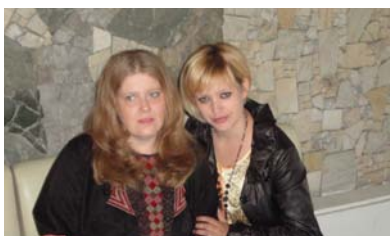
Изложба у Београдској политехници

Ученици школе су посетили годишњу изложбу радова студената Београдске политехнике. Изложени су радови из области графичке технике, амбалаже и дизајна. Видели смо и модне предмете, одећу и обућу од коже.

Весна Сибиновић-Миленковић

Конференција "Ти чујеш"

Представници наше школе учествовали су у раду Осме националне научно – практичарске конференције за рехабилитацију деце са оштећеним слухом "Ти чујеш", 1. и 2. јуна, у бугарској престоници Софији. Конференцију је организовала Средња специјална школа са домом ученика за децу са оштећеним слухом "Проф. Др Дечо Денев" у сарадњи са Народном билблитеком "Цар Борис III – 1928". Презентације су одржане у дворани Културног центра "Красно село". Овај стручни скуп је био међународног карактера, јер су се сем представника домаћина, својим радовима представили и гости из Србије и Македоније. Из Србије, поред наше школе, учествовали су и представници школа из Крагујевца и Ниша. На конференцији су размењена искуства из праксе, али и нова достигнућа и сазнања науке, јер су међу предавачима били и представници универзитета у Софији, као и других институција које се баве радом са децом са оштећеним слухом. Наша школа представљена је видео презентацијом живота и рада у школи, као и радом Достане Лазић и Иве Урдаревић, под називом „Улога дефектолога у процени способности деце са уграђеним кохлеарним имплантом“. Филм о школи и презентовани рад изазвали су интересовање домаћина, који су изразили жељу за наставком сарадње са школом. Како се овај скуп одржава једном годишње, позвани смо да учествујемо и следеће године, а домаћини су такође изразили жељу да посете нашу школу,

као и да угосте представнике школе у њиховој установи. Домаћини из Бугарске потрудили су се да рад конференције протекне у доброј атмосфери, али и да наш боравак у Софији учине што пријатнијим. Захваљујемо се директорки школе из Софије, госпођи Севдалини Джонгарској, као и наставницима Бојани Алексовој и Миши Кјучукову, на указаном гостопримству и љубазности.

Ива Урдаревић

Први интернационални конгрес породично оријентисане ране интервенције за глуву и наглуву децу

На конгресу који је одржан од 30. маја до 1. јуна 2012. у Аустрији, у месту Бад Ишл, учествовала су два наша представника. То су наставници наше школе, Софија Поповић и Мелита Голубовић. На овом угледном скупу окупили су се практичари из Канаде, Јужне Африке, Аустралије, Велике Британије, Сједињених Држава и Европе. Овај Конгрес је имао за циљ да окупи професионалце, стручњаке разних профила и родитеље. Размењена су искуства, представљени нови трендови и програми којим ће се живот родитеља и деце оштећеног слуха унапредити. Софија и Мелита су у групи оснивача "Кохлеар имплант инфо удружења" - удружења родитеља и рехабилитатора које је основано да око себе окупи породице и кориснике кохлеарног импланта, колеге и људе добре воље који желе да пруже помоћ особама оштећеног слуха. У своје лично име и име чланова удружења захваљујемо се компанији Med-el која нам је омогућила да присуствујемо овом конгресу.

Софија Поповић, Мелита Голубовић

Шта су дроге?

Људска знатижеља је довела до револуционарних открића и иновација, како добрих, тако и лоших појава. Тако су се и јавиле прве дроге. Супстанце добијене из разних минерала, биљака, животиња, првобитно намењене у друге сврхе, злоупотребом постају дроге. Оне утичу на централни нервни систем, у почетку стварајући лажни осећај опуштености и релаксације, што тера на поновно узимање. Пријатност се губи, а зависност остаје. Свако је чуо за разне врсте дрога,

па и ти. На теби је одлука да ли ћеш их конзумирати, али пре тога ваљало би да се информишеш о ефектима истих. Прва конзумација је наизглед "безазлена и наивна". Нико не планира да постане психички или физички зависник, али ипак људи то постају. Све то почиње тим првим малим кораком.

Ток употребе дрога

Експериментисање: Млади људи су радознали и понекад почну да употребљавају дроге јер их занима какве ће ефекте дрога изазвати. Ипак, већина младих не употребљава илегалне дроге, а и велики број младих људи који пробају дроге не наставе са употребом уколико им се не свиди учинак који дрога изазива. Неки наставе са употребом, јер им се свиђају ефекти одређене дроге или друштвено окружење и атмосфера у којој употребљавају дроге. У том случају експериментална употреба прераста у рекреацијску.

Рекреацијска употреба: Већина младих људи употребљава дрогу у одређеном друштвеном окружењу, на пример када иду у клуб или на журке. Оваква употреба дрога се одвија повремено и не утиче на свакодневно функционисање особе. Особа неће претрпети значајне здравствене последице, али може доћи до несрећних случајева, или до смрти, услед неког од следећих фактора: различит састав и чистоћа дроге, озбиљне алергијске реакције, недовољно знање о опасностима које употреба одређене дроге носи, опасно окружење (близу пута, на крову зграде, близу железничке пруге и сл.), неприкладне активности (вожња под утицајем дроге и сл.). Рекреацијски корисници могу наставити са употребом или могу престати зависно од околности и одлуке особе која употребљава дрогу. Они који наставе са употребом дрога током дужег временског периода могу развити проблематичну употребу.

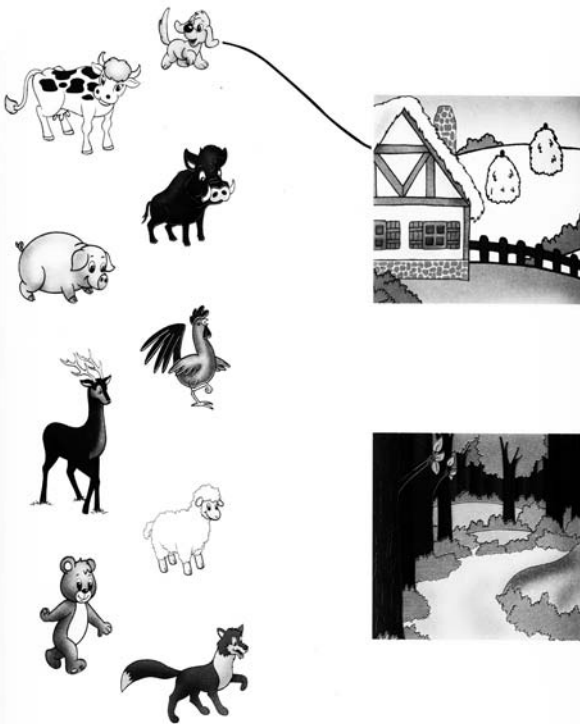
Проблематична употреба: Неки људи морају узети дрогу само да би могли нормално да живе и да би заборавили на своје проблеме. Проблематична употреба је хаотична од самог почетка, особа је принуђена да често користи дрогу у великим количинама. Особа је закупљена како да набави и узме дрогу. Ништа друго није важно. Оваква употреба дрога утиче краткорочно или дугорочно на живот особе која има проблем с дрогом. Проблематична употреба узрокује следеће последице: штетне здравствене последице, нарочито ако се дрога употребљава путем инјекције, смрт услед употребе дрога (нпр. предозирање) или због других узрока који су настали због недовољне бриге о себи, губитак пријатеља, финансијски проблеми у школи или на послу, као и проблеми са законом уколико особа не може себи приуштити новац за дрогу на законит начин. Колико дуго ће проблем постојати зависи од многих фактора, укључујући третман, подршку да се направи радикална промена понашања и успешна рехабилитација.

Зависност: Потпуна слика зависности је састављена од телесних, психичких и друштвених симптома. Средство зависности постаје централни животни садржај, уз запостављање других друштвених односа и интереса. Особа одређене облике доживљавања може постићи само путем употребе дрога. Долази до појаве толеранције, тј. тело се толико навикава на одређену дрогу да доза мора бити повећана како би се достигао жељени ефекат. Јавља се осећај унутрашње принуде која наводи на понављано узимање одређене дроге. Особа губи контролу над средством зависности. Долази до негативних деловања на тело, психу и социјалну околину. Приликом престанка узимања средства зависности или прекида зависничког понашања долази до психичке и/или физичке апстиненцијалне кризе.

Преузето из проспекта "Саветовалиште за младе Савски венац"

За најмлађе

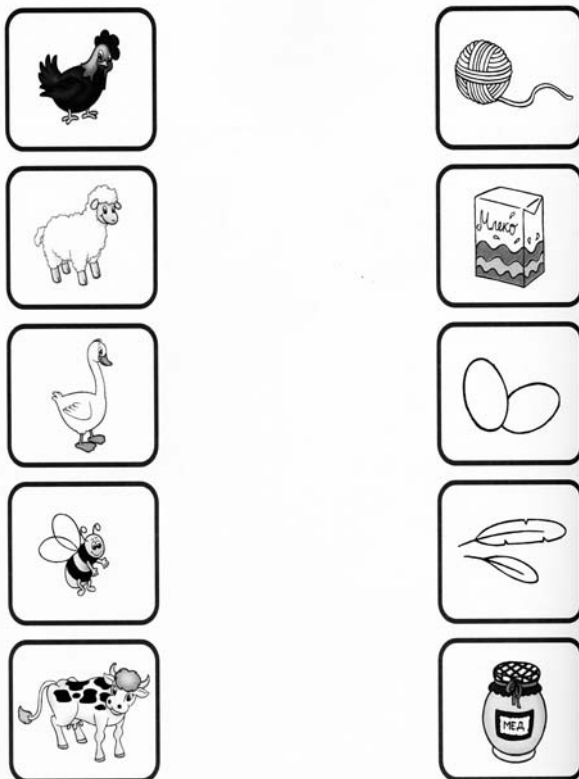
1. Спој линијом животињу и место на коме она живи.

2. Спој линијом животињу и оно што она једе.

3. Спој линијом животињу и оно што од ње добијамо.

4. Заокружи одећу и обућу коју носиш лети.

Цивилизација Маја

Пирамида у Чичен Ици

Цивилизација Маја је историјска средњеамеричка цивилизација, позната по монументалној архитектури и усавршеној математици и астрономији.

Многа од достигнућа настала су током класичног периода (око 250. до 900. године). У свом зениту било је то једно од најгушће насељених и културно најдинамичнијих друштава света.

Цивилизација Маја је била у великом преплитању са другим средњеамеричким цивилизацијама, тако да са њима дели многе одлике. Календар и писмо не

потиче од Маја, али цивилизација Маја је највише допринела њиховом пуном развоју. Шпански католички свештеници су спалили већину књига на писму Маја. Њихово писмо је тек у новије време великим делом дешифровано. Утицај Маја се осећа и више од 100 километара од подручја где су живели.

Мајански бројеви

База рачунања била је број 20; знак за нулу била је слика шкољке (попут затвореног ока), а цифре 1-19 су се градиле помоћу тачкица и хоризонталних паралелних цртица; нпр. три хоризонталне црте био је број 15, три хоризонталне црте са тачком изнад је број 16, исто са две тачке изнад 17, са три тачке 18, са четири тачке 19. Маја су писали у ступцима, одоздо према горе, здесна налево. Развили су концепт нуле много пре Европљана. Имали су изузетно прецизна астрономска осматрања.

Њихове мапе кретања месеца и планета биле су много супериорније од других цивилизација, које су се користиле голим оком за осматрање. Маје су користиле јако прецизну меру соларне године, много прецизнију од оне, која је била база грегоријанског календара.

Јасмина невенић

Хијероглифско писмо Маја

0	1	2	3	4
	•	••	•••	••••
5	6	7	8	9
10	11	12	13	14
15	16	17	18	19

Занимљива биологија

Велики медведи

Амерички мрки медведи се зову "гризли". Нису лоше нарави, а крзно им је мрко – сиве боје. Ови масивни медведи су до 3м високи и веома су јаки. Могу веома брзо да трче, чак и до 45 км на сат! Највећи гризли може да буде тежак и више од 700 кг.

Моћни лос

Лосови су огромни јелени необичног изгледа. Имају широке, оборене њушке и дебелу гриву. Ресице од коже висе испод лосовог врата. Мужјаци су веома крупни. У стојећем положају су виши од човека и шест пута су тежи. Рогови су у облику огромних кашика, са 18 или 20 израслина налик

прстима. Мужјаци мењају рогове сваке године. Лети, лосови остају поред језера и једу сочне, водене биљке. Остају у води сатима. Лосови су добри пливачи, па чак могу да пређу и преко мора како би дошли до пашњака. Лос слабо види, али добро чује и има добро чуло мириса.

Мала шала за ову животињу: - Шта лос наручује у ресторану? - ЛОС – СОС!

Морске видре

Морске видре живе у водама у близини стеновитих обала Канаде и Аљаске. Оне већи део живота проводе у мору, плутају на леђима док се хране. Реп им је снажан и служи као кормило. Када морају на спавање оне се укотве у морску траву и покрију очи шапама.

Морске видре воле да једу укусне шкољке. Разбијају их о камен који носе на грудима! Време углавном проводе на површини воде, али могу да зароне и до 100м у дубину. Оне пливају у најхладнијим водама. Имају одличан вид изнад и испод воде, добро развијен њух и осетљиве бркове, који служе за проналажење хране. Њихово крзно је најгушће и на њему има око 800 милиона длака које заробе топао ваздух. Морске видре пуно једу да би задржале топлоту.

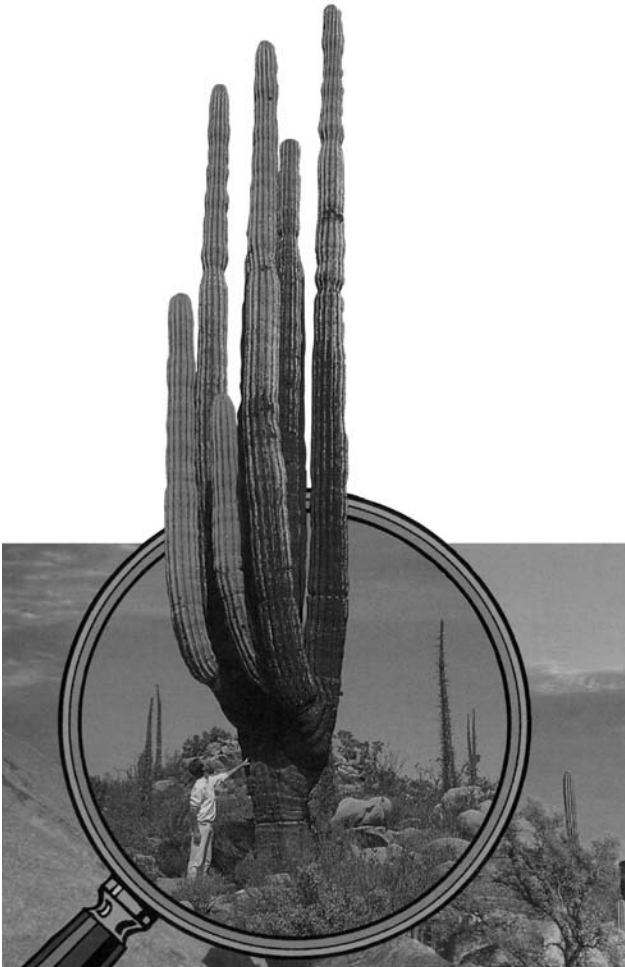

Брзи ловци

Као и морске видре, китови убице живе у хладним, плитким водама. Неки китови достижу тежину и до 8 тона. Они могу да нарасту и до 16 м у дужину. Препознају се по црно – белим телима. Пливају брзином од 50км на час. Китови убице су много прождрљиви – поједу око 35 кг рибе дневно: то је као 1400 рибљих штапића. У стомаку једног кита убице пронађено је 14 фока.

Необичне биљке – кактуси

Кактуси су пустињске биљке.

У Мексику постоји једна врста кактуса која је 8 пута већа од одраслог човека. Већина кактуса има оштре бодље које им служе у самоодбрани. Неки кактуси су отровни, али једна врста се користи за прављење пива, које се зове "пулка". Клок, клок! Алкохолно пиће, текила, такође се прави од једне пустињске биљке која се зове плава агава. Биљке губе воду кроз лишће, али већина кактуса уместо лишћа има бодље. То спречава губитак воде. Велики кактус може да узме и до тоне воде дневно.

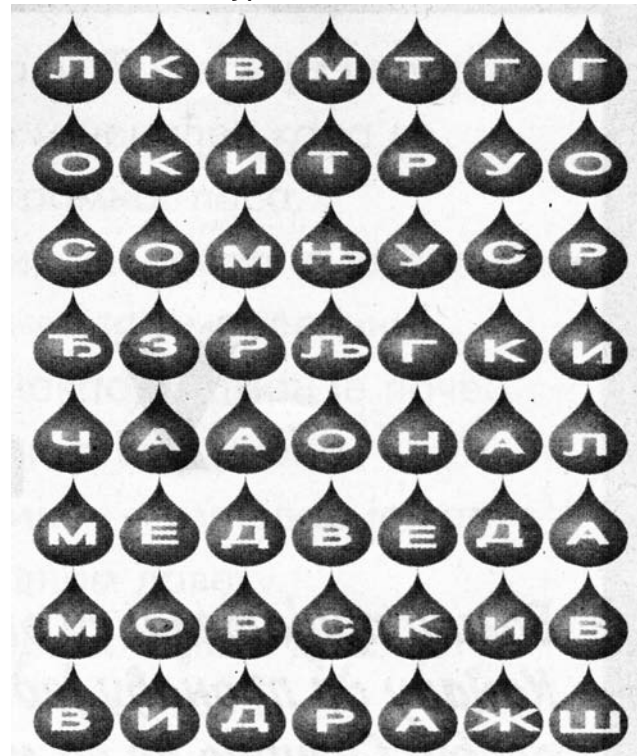
Шала:

- Шта ће вам сигурно затребати у мексичкој пустињи?
- ПИНЦЕТА!

Горица Живановић

Задатак:

Можете ли да изроните имена девет животиња међу овим капљицама?

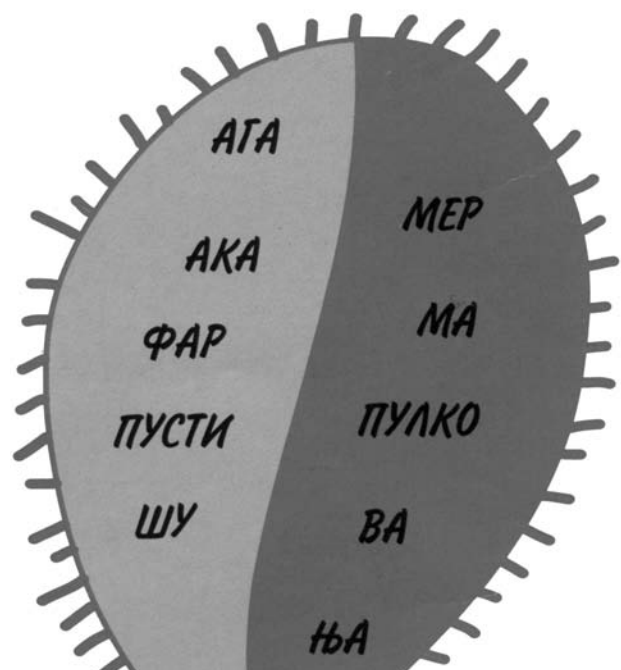

Решења: лос, кит, медвед, горила, видра, коза, гуска, лав, сом

Задатак: Шашави кактус

У овом кактусу је сакривено пет речи које имају везе са Мексиком.

Да ли можеш да сложиш ове половине речи и откријеш које су то?

Решења: Акапулко, агава, фарма, пустиња, шума

Учимо енглески

1. Мој мали речник.
Обоји.

V v

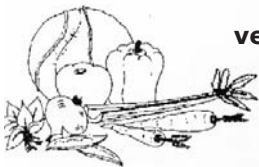
videotape

vase

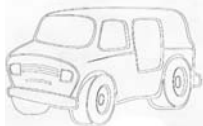
violin

vegetable

violet

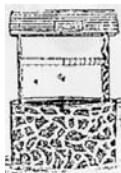

van

W w

wall

well

worm

woman

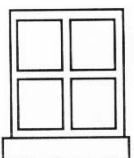
wheel

watch

world

window

2. Честитамо свим ученицима који су на спортском такмичењу у Крагујевцу освојили прво место!
Остали могу да провере колико су фит помоћу овог квиза. Непознате речи потражите у речнику.

QUIZ

WHAT IS YOUR FITNESS LEVEL?

- 1 Do you have stomach ache, backache, or headache at least once a week?
☐ Yes ☐ No
- 2 Do you have difficulty sleeping at least once a week?
☐ Yes ☐ No
- 3 Do you usually wake up feeling tired or 'low'?
☐ Yes ☐ No
- 4 Do you smoke?
☐ Yes ☐ No
- 5 Do you drink alcohol at least once a week?
☐ Yes ☐ No
- 6 Do you really love going to school?
☐ Yes ☐ No
- 7 Do you often feel bullied or unhappy at school?
☐ Yes ☐ No
- 8 Do you often eat junk food with high sugar and fat content?
☐ Yes ☐ No
- 9 Do you exercise briskly for at least half an hour a day?
☐ Yes ☐ No

YOUR SCORE ☐

If your score is between 4 and 7, you are in the middle range of mental and physical health for teenagers. It might be a good idea to think about ways of improving your health. Could you speak to a parent, a teacher or a friend and get some advice?

If your score is under 4, you are really not in a very healthy state at all! Seriously, you need to do something about it! You may not feel like doing it, but speak to a parent, a teacher or a friend today and get some advice!

Give yourself one point for each YES answer in questions 1, 2, 3, 4, 5, 7 and 8.

Give yourself one point for each NO answer in questions 6 and 9.

YOUR SCORE ☐

If your score is over 7, you are a balanced and healthy student.

Решење:

3. Енглески може да се учи и уз помоћ стрипа. Радња стрипа одвија се у једном предузећу за графички дизајн. Прочитај стрипове и уради вежбања.

Jam

THE WEB DESIGN COMPANY THAT TEACHES YOU ENGLISH

7. Discussing projects

EVERY WEEK THE JAM TEAM HAVE A MEETING TO DISCUSS THEIR PROJECTS.

JEFF, YOU'VE BEEN WORKING VERY HARD! HOW'S THE ALPHA RECORDS WEB SITE GOING?

WELL, I WAS BEHIND SCHEDULE BUT I'VE BEEN WORKING LATE AND NOW I THINK I'M ON TARGET. IT SHOULD BE READY FOR FRIDAY!

AND THE BRIDAL SITE, SANJEEV. HOW'S THAT PROGRESSING?

IT'S GOING VERY WELL. I'M AHEAD OF SCHEDULE!

EXCELLENT! NOW, WE HAVE A BIT OF A PROBLEM.

AFTER THESE TWO PROJECTS - THERE'S NO MORE WORK!

THERE IS ONE POSSIBILITY, THOUGH. A BIG CONTRACT FOR FREEWAVE, AN ITALIAN RECORD COMPANY. I'M MEETING THE DIRECTOR, MARIO ROSSI, FOR LUNCH NEXT WEEK.

SANJEEV! I WANT YOU TO COME WITH ME AND I WANT YOU TO REALLY IMPRESS HIM! OK?

OK, ALISON. I'LL DO MY BEST!

I'M AHEAD OF SCHEDULE • I'M GOING TO FINISH EARLY

I'M BEHIND SCHEDULE • I'M GOING TO FINISH LATE

I'M ON TARGET • I'M GOING TO FINISH AT THE PLANNED TIME

HOW IS YOUR WORK PROGRESSING AT THE MOMENT? WRITE THREE SENTENCES TO DESCRIBE PROJECTS YOU KNOW ABOUT

Jam

THE WEB DESIGN COMPANY THAT TEACHES YOU ENGLISH

8. Meeting a client

MARIO ROSSI, THE DIRECTOR OF FREEWAVE, AN ITALIAN RECORD COMPANY IS VISITING JAM. HE MAY BECOME AN IMPORTANT CLIENT!

PLEASSED TO MEET YOU, MR ROSSI. MAY I INTRODUCE YOU TO MARIA SANCHEZ, OUR OFFICE MANAGER AND SANJEEV BHAT, ONE OF OUR DESIGNERS.

CALL ME MARIO.

WELCOME TO LONDON, MR ROSSI.

DID YOU HAVE A GOOD TRIP?

WELL, MY FLIGHT WAS A LITTLE DELAYED.

HAVE YOU BEEN TO LONDON BEFORE?

YES, MANY TIMES. I LOVE LONDON. APART FROM THE WEATHER!

AND WHAT'S THE WEATHER LIKE IN ROME NOW?

OH, IT'S BEAUTIFUL. EVERY DAY IS HOT AND SUNNY.

WITHOUT LOOKING AT THE STORY, MATCH THE QUESTIONS AND ANSWERS.

HAVE YOU BEEN TO LONDON BEFORE?

IT'S HOT AND SUNNY.

DID YOU HAVE A GOOD TRIP?

OH YES, MANY TIMES.

WHAT'S THE WEATHER LIKE IN ROME NOW?

WELL, MY FLIGHT WAS A LITTLE DELAYED.

Забавна хемија

Дана 21. марта школу су посетили професори Хемијског факултета и приказали нашим ученицима и наставницима више експеримената.

Ученици су били заинтересовани и са одушевљењем пропратили приказане експерименте. Презентација је испраћено аплаузом.

Етанол и азотна киселина

Азотна киселина оксидује етанол, при чему настаје азот IV оксид - NO_2 , браон паре, а остатак смесе се пали и пуцкета од ослобођене енергије.

Снага даха у ерленмајеру се налази етанол-натријум - хидроксид (NaOH) и киселинско базни индикатор. Када издахнемо ваздух, ми у ерленмајер уносимо угљендиоксид (CO_2) и мењамо киселост средине, самим тим се мења и боја индикатора.

Вулкан

Термичким разлаганим амонијум - дихромата (NH_4Cr_2 - наранџаста кристална супстанца) добијамо хром (III) - оксид, зелену волуминозну супстанцу, азот и воду, па целокупни оглед подсећа на вулкан.

Алуминијум и јод

Под дејством јода, а уз додатак једне капи воде алуминијум се оксидује од ослобођене енергије. Остатак јода испарава дајући љубичасти дим.

Сунђер и сумпорна киселина

Сунђер за прање судова се састоји од полимера, а концентрована сумпорна киселина је дехидратационо средство, тј одузима воду од једињења. Пошто у сунђеру има и воде, сумпорна киселина је одузима, а од ослобођене енергије изазива денатурацију полимера.

Шећер и сумпорна киселина

Концентрована сумпорна киселина је дехидратационо средство, тј. одузима воду од једињења. Пошто у шећеру водоник и кисеоник се односе 2/1 тј. као у води, сумпорна киселина је одузела воду, а ослобођена енергија изазива денатурацију, појаву црног остатка угљеника.

Црна мамба

Смеса шећера у праху и соде бикарбоне (NaHCO_3) је стављена у песак који је натопљен етаноном и запаљена. Ослобођена енергија изазива денатурацију шећера, а разлагање соде бикарбоне изазива волуминозност добијеног производа.

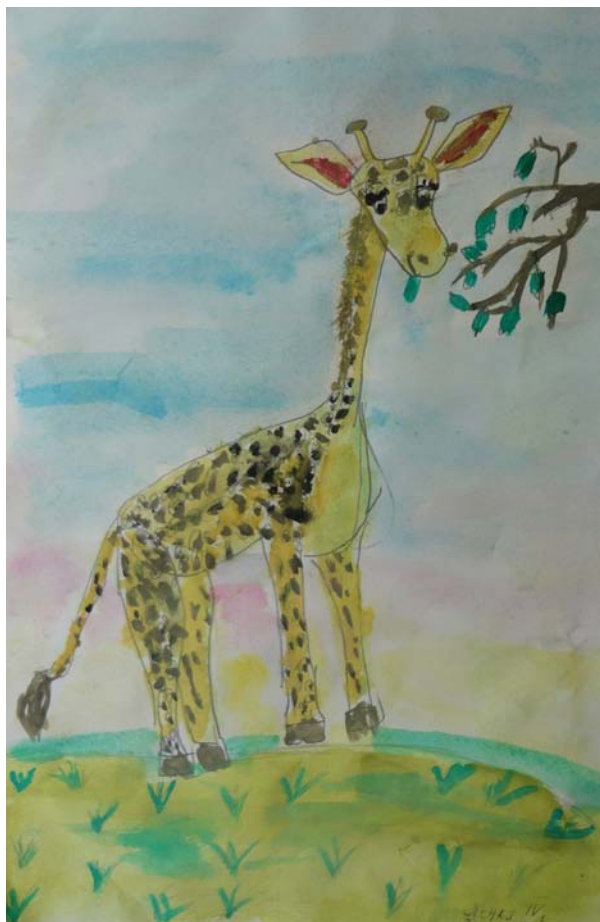
Пролеће у мом граду

Зима је отишла, дошло је пролеће. Пролеће је најлепше годишње доба. У пролеће се све буди: цвеће расте, животиње које су преспавале зиму пробудили су се, људи су срећни што је дошло лепше време, нема више зиме. Волим кад шетам да видим како су деца срећна, како се играју у парку, а старији људи воде унуке у шетњу, на сладолед. Природа је много лепо у пролеће. Видим разне цветове, шарене боје, птице како певуше, дрвеће како се зелени, а на биљкама расту пупољци. На селу људи који гаје стоку воде их на пашу. И животиње воле кад је пролеће, имају траве колико год желе. Дани су дужи, сунчано је, понекад дува ветрић или пада киша. Људи се шетају, друже, расположени су за рад. Има пуно инсеката који лете око нас. Деца би напоље само да се играју, ништа друго не би да раде. Кад одем у шуму или на језеро, видим разне животиње, биљке, цвеће. Идем са мамом кад је лепо време у парк, где има цвећа различитих боја, а ја уберем понеки цвет да поклоним мами и сестри. Ја волим пролеће, зато што се све шарени и мени је то најлепше годишње доба.

Марина Блажић I/5 С.Ш.

Размишљам о наставку школовања

Крај школске године само што није дошао. Моја осећања су помешана. Смењује се и радост и туга. Радујем се што завршетком школске године стичем диплому. Имам могућност да тражим посао и коначно постанем "свој човек". Тужна сам што се завршава један прелепи период мога живота. То је ђачко

Ленка Пројовић IV/1

доба. Опраштам се од својих пријатеља и своје разредне Весне. Не знам како ћу? Но живот је такав. Непредвидљив. Пун је растанака, среће, туга и неочекиваних ситуација. Некада га можемо променити, а некада не. Одлучним корацима, уз подршку родитеља, покушавала бих да наставим школовање. Уписала бих студије графичког дизајна или фотографије. Таленат и љубав према цртању ме подстичу да са вером и надом упишем Академију. Надам се да ћу успети. Знам да неће бити лако. Храбрима и Бог помаже. Преда мном је велики напор којег не желим да се плашим. Верујем у себе и трудићу се да оправдам поверење својих родитеља и наставника. Сањам да постанем славна и позната сликарка. Волела бих да отворим своју самосталну изложбу. На њу бих позвала моје пријатеље. Верујем да би били поносни на мене. Својој школи бих се одужила једном лепом сликом. Била би то најлепша школа, а и слика.

Снадра Манојловић IV/1 С.Ш.

Догађаји које ћу дуго памтити

Размишљам, размишљам има пуно догађаја које памтим. Не знам одакле да кренем. Догађаја који су ми се урезали у сећање је много и не знам који бих издвојила. Сви они су по нечему посебни. Са обзиром да је напољу хладно и почео је да провејава снег, присетила сам се лета и прелепих догађаја са мора. Заиста је то било предивних десет дана које сам провела на летовању са мојим друштвом. Ниједан не могу посебно да издвојим, јер су сви били дивни. Били смо смештени у кампу. То је давало посебну драж том летовању, јер до тада никад нисам тако проводила лето. Увек сам била са породицом. Овог лета смо дане проводили како смо хтели, купали се, прскали са водом, смејали смо се, затрпавали у песак.

Возили смо се бродом. Увече смо излазили у град, ишли смо у дискотеке. Када нисмо излазили, правили смо журке у кампу. Једно вече направили смо маскенбал, то је било незаборавно. Један друг је обукао хаљину и обуо ципеле, нашминкао се. Сви смо се смејали, било нам је лепо. Играли смо, певали, зезали се цело вече. Некад смо увече ишли у шетњу и удисали мирис мора. Море се љуљушкало и пенило и носило мирис из даљине. Били смо сви опијени лепотом коју смо видели. Тако су се ређали догађај за догађајем. Сваки дан нешто ново. Зато су ми сви ти догађаји посебни и дуго ћу их памтити. Надам се да ће следеће летовање бити још боље и лепше, да ће бити занимљивих догађаја о којима ћу моћи да пишем.

Сузана Зиндовић III/4 С.Ш.

Моје најдраже путовање

Моје најдраже путовање је било путовање у Црну Гору. Путовала сам целу ноћ, стигла сам тек ујутру у десет сати. Чим сам се пробудила видела сам велико море: Херцег Нови, Кумбор, Петровац, Буљарице и Сутоморе. Била сам на свим овим местима и мени је најлепше Сутоморе. Нећу заборавити како ми је било тамо. Први пут сам ишла у цркву која се зове Острог. Ушла сам, било је много људи и било је пуно камења и планина около. Купила сам сувенире за моју породицу, за успомену. Чим сам стигла, мој бивши дечко и његова породица су били јако љубазни и великодушни. Била сам уморна, спавала сам дуго, лепо сањала. Уплашила ме је бука, уморна сам. Са терасе сам видела велики брод који путује у Италију, чула сам како таласи ударају у камен и брод јако звони. Отишла сам да се сунчам и пливам и уживала сам на сунцу. Никада нећу заборавити како сам се провела на мору. Остала сам петнаест дана и радила пуно тога: много сам шетала по граду, помагала баки и деки, причала са дечком и његовом породицом, гледала филмове. Пред полазак кући отишла сам у продавницу и све је било јефтино. Купила сам свашта и никако да потрошим новац. Сутрадан сам спаковала кофере. Увече смо отишли у дискотеку, пили смо и дружили се. Аутобусом сам се вратила у Србију. Ускоро ћу ићи у другу државу да видим нове људе и упознам нова места и градове. Жељно очекујем тај дан.

Сузана Симић, II/3 С.Ш.

Теодора Баљак VI/1

Детињство је безбрижно

Детињство је најлепше доба живота. Свако дете треба да има весело и лепо детињство. У детињству треба да се игра и да буде весело. Моје детињство је било лепо. Долазак у велики град ми је донео много лепих тренутака. Иако разлог због којег сам дошла није био баш лак. И поред проблема са слухом имала сам лепе тренутке среће и задовољства. Немам брата ни сестру, па је сва пажња мојих родитеља усмерена само мени. Куповали су ми лепу одећу, водили ме на море и у мој родни град Пљевље. Поклонили су ми љубав и нежност. Понекад би ме грдили, али тога је било мало у односу на лепе тренутке. У детињству је најлепше дружење са мојим пријатељима. Ишли смо на море и на планину. Њима сам причала све моје тајне и страхове. Они су знали за сваку скривену љубав. Време је да одрастемо, да преузимамо одговорност за све.

Снадра Манојловић IV/1 С.Ш.

Све радости младости

Сви ћете се сложити са мном да је младост најлепше животно доба.

Пуно је среће, радости, безбрижности. У младости доживљавамо наше прве љубави којих се увек сећамо, али наравно поред љубави догађају нам се и нека разочарења и туге. Мада то је некако саставни део овог нашег поглавља живота. Сада неустрашиво трчимо зеленим пољима наше младости, од среће треперимо, радост у души кипи. Пуни смо наде, жеља, очекивања. Младост је прелепа. Она зрачи топлином и радошћу. Сада преживљавамо наше безбрижне дане, као птице бисмо да полетимо. Да прелетимо сва колебања и несигурности. У младости успевамо у томе јер смо пуни оптимизма, воље, снаге. Али, младост, као и у животу све је пролазна. Живот проводимо у ишчекивању и чекамо да одрастемо, завршимо школу, запослимо се. А шта нам на крају остаје? Само оне лепе успомене на које са осмехом гледамо и које бисмо поново проживели. Остају нам сећања на наше дане младости и све радости које она са собом носи и на крају као што рече Јован Дучић: "Кад би младост имала филозофију старца, не би било на свету ниједног сунчаног дана."

Сузана Зиндовић III/4 С.Ш.

Лука Ивковић VI/1

Мој кућни љубимац

Моја породица и ја смо раније живели у Босни. Тамо смо имали једну мачку. Била је црна, веома тешка, волела је да једе. Из Босне преселили смо се у Панчево. Мачку нисмо понели са собом, па смо ја и моја сестра веома тужне и увек смо причале о нашем мачку. Једног када је мој тата отишао на посао, његов колега га да питао да ли има децу и да ли деца добро пазе мацу. Тата је одговорио има две кћерке које много воле животиње а највише мачке. Тај човек је имао много мачака па је донео мом тати једну. Кад се вратио кући, тата је позвао мене и сестру да изађемо и да погледамо шта има у ауту. То је била црно сива маца. Била је баш умиљата и нежна. Моја сестра и ја смо одмах узеле да је мазимо. Тата нас је питао како ћемо је звати. Нисмо знале да ли је мушко или женско. Тата нам је одговорио да је мушко и предложио да се зове Адам. Пристале смо, име нам се веома допало. Адам ми је драг. Сваки дан се играмо и спремамо му храну,

више од три године. Адам је живахан и много га волимо.

Вера Мићић I/4 С.Ш.

У летњем кампу

Кад си млад, верујеш да можеш да урадиш све и не бојиш се ниједне препреке. Пре неколико година била сам у Букурешту за време распуста. Директор моје школе је назвао моју маму, питао је да ли хоћу да идем у школски камп. Одмах сам прихватила, јер сам одувек желела да идем у планине, да идем у камп без родитеља. Нисам ни питала с ким ћу да идем да ли су и остала деца глува. Од Букурешта сам путовала аутобусом, без мојих родитеља, заједно са осталом децом. Она су била нешто старија од мене, сви су били средњошколци. Тада сам схватила да би била боље да сам питала ко иде у тај камп. Требало је да имам бар још једно глуво дете да комуницирам са њим. Стигли смо у камп, а тамо сам се осетила врло усамљено, јер нисам никога познавала и ниједно дете није имало стрпљења да прича са мном. Тек сутрадан, психолог у кампу је разумео шта се дешава са мном и помогао ми је да комуницирам са осталима. Била сам веома радосна што више нисам сама и од тада ишла сам свуда са мојим новим пријатељима и учествовала сам у свим активностима у кампу, које су биле посвећене правима детета.

После недељу дана вратила сам се кући, сигурнија у себе, и увек се радо сећам времена које сам провела у том летњем кампу.

Јулија Војнова IV/1 С.Ш.

Мој кућни љубимац

Кружне жуте очи, дугачка сива длака, бели бркови и накомтрешен реп. Да, то је мој љубимац, мачор, Шћепан Мали, којег од миља зовемо Чупави. Мој љубимац, персијски мачор, сада већ има пет година, што је у мачијем свету већ прилична зрелост. Још увек је врло детињаст и воли да се игра. Највише воли да јури лоптице од станиола, па зато чим неко једе чоколадице или бомбоне стрпљиво чека да му се направи лоптица и да је котрља по целој кући. Воли да спава и стално проналази нова места за спавање. Понекад се завуче у ормар и спава на патикама мог брата. Воли да пије воду искључиво на чесми у купатилу, а највише мрзи да се чешља и тада се много љути. Мама најгоре пролази, јер је изгребе сваки пут када покуша да му рашчешља дугачку длаку. Прилично је својеглав, највише воли да се мази и често ми седи у крилу док пишем домаћи или цртам на компјутеру. Воли да једе, али зна да једе само грануле, иако је увек заинтересован кад неко од нас једе. Много је смешан када на терасу слети нека птица. Онда се сав накомтреша и легне у позицију за лов. Много га волим, мада ме мама грди, јер увек она чисти његов посип. Уживам да проводим време са својим љубимцем и мислим да ми је одан пријатељ.

Анђа Бајчетић I/4 С.Ш.

Моје детињство је безбрижно

Кад сам била мала, била сам веома несташна, никако да се смирим. Сећам се кад је бака једном отишла у цркву, замолила сам деку да ме пусти напоље да се играм са децом, али он ми то није допустио, јер није хтео да паднем и повредим се. Тако је деда закључао врата да ја не бих могла да изађем из собе. Али, он је заспао у другој соби. Пало ми је на памет и ја сам скочила кроз прозор. Нисам се повредила, јер није било високо. Побегла сам да се састанем и играм са децом. Прошло је неко време, мој деда се пробудио и видео је да више нисам у кући. Зачудио се како сам могла да побегнем без кључа. После неколико минута, деда је видео отворен прозор и помислио је да сам напољу са децом, али није био сигуран. Љут, почео је да ме тражи, нашао ме је и рекао ми да морам се вратим кући. Пошла сам кући плачући.

Моје детињство је било лепо и ја једва чекам да будем мајка, а потом и бака, да причам својој деци и својим уницима о себи, о свом лепом детињству које ћу увек памтити.

Јулија Војнов IV/1 С.Ш.

Размишљам о наставку школовања

Зовем се Анђела и ученица сам четврте године средње школе. Моје досадашње школовање је протекло веома брзо и мислим да сам лако савладала све што је до сада тражено од мене. Али дошло је време да размишљам о наставку школовања, о упису на факултет. Моја жеља је да упишем "ДИФ", јер сам добар спортиста и до сада сам учествовала на многим такмичењима. Освајала сам доста медаља, добила пуно диплома. То је резултат моје велике љубави према спорту. Моји родитељи очекују од мене да упишем неки други факултет, али поштоваће моју жељу да се бавим спортом, јер то највише волим. Желим да се у будућности бавим одбојком коју највише волим, а можда и постанем тренер.

Анђела Павловић IV/1 С. Ш.

Милисав Васић IV/1

Моје будуће занимање

Кад сам завршила осми разред, определила сам се за занимање женског фризера. Као и сви млади и ја често размишљам о будућности, а сада је прави тренутак за то, јер се ближи крај мог школовања.

Веома добро сам савладала занат и желим да заједно са другарицом отворим фризерски салон. Трудићу се да квалитетом привучем муштерије, а затим и приступом раду. Пажљиво ћу да слушам муштерије и да прихватам све њихове сугестије за фризуре. Желим да своју креативност покажем путем фризура. Заједно са својим другарицама, у нашем салону, испробаваћемо нове фризуре. Пажљиво ћемо слушати и савете. Надам се да ће муштерије излазити задовољне из нашег фризерског салона.

Ни једног тренутка се нисам покајала што сам изабрала занимање женског фризера. Потрудићу се да своје жеље и планове остварим и надам се да ћу у томе и успети.

Марина Ивановић III/3 С. Ш.

Пролеће у мом месту

Свануо је и тај, дуго очекивани дан, дошло је пролеће. Четворомесечна ишчекивања су се коначно исплатила.

Једног јутра, када сам умала, погледала сам кроз прозор и видела веома леп дан. Чули су се цвркути птица, радосни узвици деце која иду у преподневну смену, једном речју – сви су били срећни па и ја. Људи више не размишљају да ли ће у току дана да захладни, или да изненада падне снег. Цело то јутро сам била радосна. По подне, када сам изашла у двориште, било ми је прелепо. Сваког тrena су се чули све гласнији и гласнији узвици, помешани са понеким звуком мотора који пројури. Више нико не жели да иде аутобусом, аутом или тролејбусом, једино ако морају да иду на други крај града. Продавнице, пекаре, бутици, све је било препуно. Нема више ни оног белог прекривача, који нас је спречавао да изађемо и да се шетамо. Моје место изгледа као да је оживело од кад је дошло пролеће. Понекад се нађем са друштвом да прошетамо и уживамо у пролећним чарима. По цео дан сам напољу и шетам, трчим, покушавам да надокнадим сво ово време које сам провела у кући, јер нисам могла да излазим због зиме.

Пролеће је сваке године све лепше, а ја се надам да ће ово бити до сада моје најлепше пролеће.

Наташа Обреновић I/4 С.Ш.

Ленка Пројовић IVI1

Јована Мацић IVI2

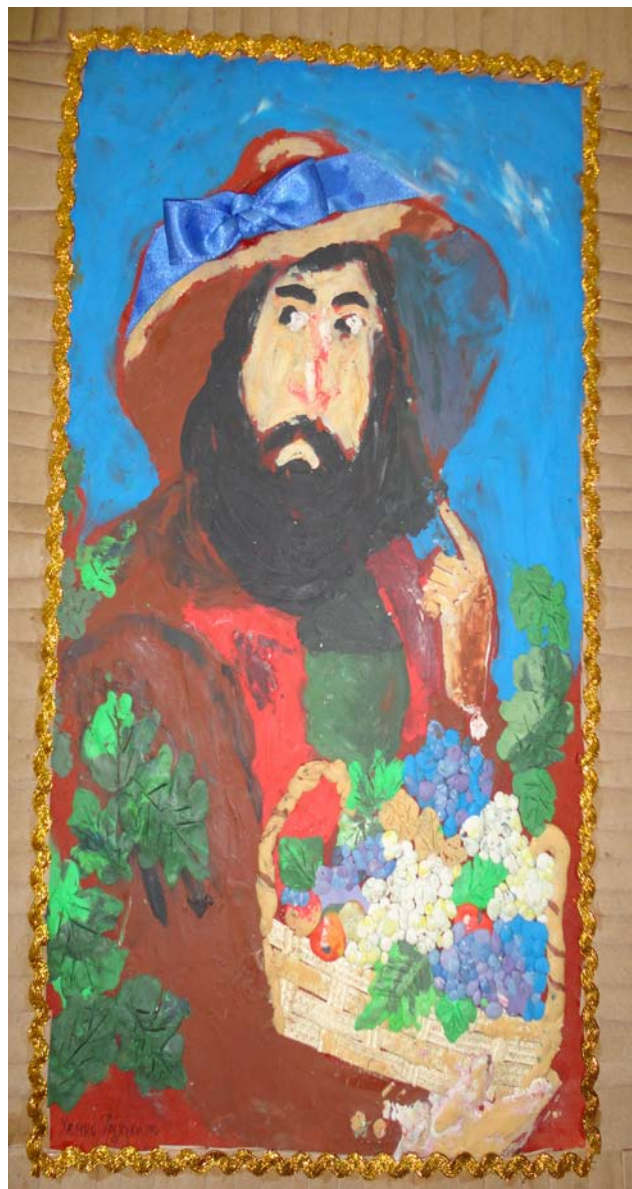
Са пролећем се и ја будим

После дуже и хладне зиме дошло је пролеће. Пролеће се буди јаким, лепим, топлим сунчевим зрацима. Нема више хладног времена, све се буди у пролеће. Људи почињу да се осећају срећнијим и задовољнијим. Почињу да излазе и да шетају и то ме чини срећнијим. Првог дана тренинга имао сам више воље због лепог дана. Осећам се јако срећним и задовољним због лепог, топлог времена, јер сам слободан и могу да се дружим, да шетам и да идем где желим. Парк је пун деце са осмехом, птице цвркућу, а ја уживам у погледу док седим и одмарам. Гледам како трава почиње да расте и дрвеће да добија лишће. Надам се да ће време остати лепо, као што је сада. да ће бити сунчано и топло. Ово пролеће би требало да ми буде лепше и срећније од свих претходних. Са пролећем сам се и ја пробудио и имам великих планова за будућност.

Светислав Ђорђевић III/6 С.Ш.

Кристина Анђелковић VII/1

Хелена Грујоски VIII/1

Мој хоби

Мој хоби је фудбал. Фудбал највише волим од свих спортова. Одрастао сам уз фудбал и играм га веома добро. Члан сам фудбалског клуба "ФКГ ОЛИМПИЈА". Ту тренирам три године. Клуб много волим, јер ту имам најбољег тренера и најбоље другове. Веома добро се слажемо и сјајан смо тим. Заједно губимо, заједно побеђујемо и боримо се заиста. Ја сам најмлађи играч у нашем клубу и играм на позицији левог бека и штопера. Морам да се похвалим, јер сам дао два гола. И то лепе голове, који се свима свидео.

Сада имам најлепшу вест, а то је да ме је тренер Александар Раденковић изабрао да заиграм за репрезентацију. То још није потврђено, јер морам на преглед и ако прођем тест успећу да заиграм за репрезентацију Србије. Једва чекам тај дан, желим да обучем дрес и заиграм најбоље што могу, за своју земљу.

Волео бих да мој хоби прерасте у популарност, као и да се још дуго година успешно бавим фудбалом.

Светислав Ђорђевић III/6 С.Ш.

Најлепше место на свету

Постоје много места у свету у којима сам био и у којима нисам био. Најлепше место које сам видео је Лугано, у Швајцарској. Путовао сам комбијем до Швајцарске, због такмичења у фудбалу. Био је то јако дуг и напоран пут. Био је мрак и био сам много нервозан, јер нисам навикао на дуго путовање. Ујутру смо стигли у Швајцарску. Лугано је јако лепо и интересантно место. Највише ми се свидело друштво и терен а прелепо је било и језеро, као и паркови и хотели. Када је дошао дан такмичења у фудбалу, припремали смо се, једва чекајући да заиграмо. Чекали смо свој ред да играмо против Лугана и победили смо их. Турнир је трајао два дана. Побеђивали смо све до полуфинала, када смо се борили и изгубили. Онда смо, у борби за треће место, победили екипу Милана из Италије са четири нула.

Били смо задовољни освојеним трећим местом. Отишли смо на прославу у клуб глувих и наглувих. Упознали смо се и сви заједно дружили. Убрзо смо морали да се поздравимо са нашим пријатељима, јер смо ноћу морали да кренемо натраг у Србију. Једва смо чекали да стигнемо у Србију! Кад асмо стигли у Београд били смо срећни, јер смо стигли у нашу Србију и били смо задовољни резултатом у Швајцарској. У најлепшем сећању ми је остала лепота града Лугана. Волео бих још једном да идем у Лугано, да се само проводим и боље видим оно што сада нисмо могли да обиђемо. Надам се да ћу још путовати по Европи и да ћу видети још лепше градове.

Светислав Ђорђевић III/6 С.Ш.

Моје будуће занимање

Када сам завршила основну школу определила сам се за занимање женски фризер. Сада се ближи крај мога школовања и ја све чешће размишљам о будућности. Када добијем диплому вратићу се у Зрењанин. Тамо ћу покушати да се запослим. Ако не будем нашла запослење пробаћу да изнајмим локал и отворим фризерски салон. Волела би да радим као фризерка, зато што то занимање, највише волим, уживам да шишам и фенирам. Трудићу се да моје муштерије буду задовољне и да увек будем љубазна и лепо расположена.

Надам се да ћу стечено знање из школе умети да применим у пракси. Много година

сам провела у овој школи, пуно научила, лепо се дружила са свим ученицима, наставницима и васпитачима у дому.

Бићу тужна када завршим школовање, али и јако срећна што се мој живот наставља са лепим успоменама.

Јелена Боромиса III/3 С.Ш.

Другарство је највеће богатство

Још као мали волео сам да имам што више људи око себе. Нажалост, данас је јако мало оних правих пријатеља, којима заиста можеш да верујеш. То није само моје мишљење, већ и већине старијих људи.

Док нисам дошао у Београд, код мене у родном Шапцу, имао сам другове. Ипак, никоме нисам могао баш све да причам, јер постоје неке ствари за које је потребан прави пријатељ, а које се не могу поделити ни са неким од чланова породице.

Када сам дошао у Београд, и кренуо у нову школу, упознао сам једну девојчицу – Наташу. За јако кратко време пријатељство између нас двоје је постало много јако. После десет месеци, колико се познајемо, могу рећи да сам веома срећан што је познајем. Наташа и ја међусобно немамо тајни, она ми стално помаже. Скоро увек смо у контакту, па чак и у данима када једно од нас, или обоје, није у дому, комуницирамо путем телефона и фејсбука.

Мало је оних којима верујем сто посто, можда свега пет или шест особа. Наташи и још трима девојчицама, Анђи, Вери и Марини, верујем потпуно. Можда је то и зато што сам са њих три у одељењу, а проводимо и доста времена заједно током дана, а можда и зато што сматрам да су девојчице много бољи пријатељи од дечака, тачније поверљивије. Ја бар мислим да се девојчицама може лакше веровати. Мислим и да праву девојчицу, али и њено васпитање показује начин облачења. Много драже су ми девојчице које су "обичне", не облаче много кратку и непримерену одећу и када излазе негде.

Сматрам да је увек боље и лепше имати једног заиста правог пријатеља, него сто лажних!

Слободан Миловановић I/5 С.Ш.

Пролеће у мом новом граду

Устајем рано, сунце ми "бије" право у очи, мириси, радост новог пролећног дана. Док у својој соби школског дома испијам кафу, припремам школску торбу и уједно себе за нове школске изазове, којих је сваким даном све више и више.

После школе бих најчешће са другом, а неретко и сам шет'о поред Храма и тако уживао у чаролијама пролећа. Које је почело пре неколико дана, а искрено ово београдско пролеће ми много прија после тешке ситуације у фебруару и на почетку марта. Углавном, како дани одмичу шетње су све чешће и све дуже, а слободну среду после подне и викенде углавном проводим или код маме, или код тате или у више масовним шетњама мог новог града – Београда. Од како је почело пролеће сваки дан је мање – више исти. Устајем ујутру рано, затим одлазим на доручак, када се

вратим са доручка скувам себи једну кафу, а затим се уз мирис новог дана припремам за школске обавезе. После свега следи одлазак у школу, а после ње сам слободан да уживам у београдским предвечерјима и шетњама поред Храма. Викендом некада одем на фудбалску утакмицу клуба за који навијам, славни београдски Партизан и да помогнем колико могу у новим победама овог фудбалског пролећа, а предвођени израелским стручњаком, Аврамом Грантом и армијом верних "Гробара" који живе за свој клуб, а међу њима сам и ја.

Ово је моје прво пролеће у мом новом граду – Београду, и надам се да ћу како дани буду пролазили добијати и добре оцене као и до сада, а да ће ми ово или неке следеће пролеће, надам се донети и узвраћену љубав "једне", за мене изузетно посебне и драге девојке, која ми је украла срце, још негде тамо у септембру прошле године.

Слободан Миловановић I/5 С.Ш.

Пролеће у мом граду

Пролеће је дошло у мој град. Београд се овог пролећа пробудио окупан сунцем. Људи осећају страст пред пролеће. Скидају старе зимске капуте и диве се лепотом пролећа. Људи жуде за пролећем. Јуче сам ишао на Авалу, са сестром. Ишли смо стазицом која је водила ка шуми. Посетили смо Споменик незнаном јунаку. Легли смо на чисту, уређену траву и погледали горе. Видели смо чисто само плаво небо. Доле се простирао фантастичан поглед. Пси су весело јурцали наоколо, а придружила им се једна мачка. Такође сам појео свој први сладолед ове године. Провео сам се сјајно. Волим пролеће јер у мени засија сунце над чистим небом.

Марко Луковић I/5 С.Ш.

Моје будуће занимање

Још од малена сам маштала и замишљала шта ћу бити кад порастем. Маштала сам да ћу бити шминкер, фризер, али кад сам завршила осми разред уписала сам за фризера. Пошла сам у школу и ту сам упознала нове другарице, које су исто уписале за фризера. Када сам дошла први пут на праксу, било је мало тешко, али само док нисам научила. Моје будуће занимање је леп посао, има пуно фризера, а ја се надам да ћу још нешто ново научити, да би постала бољи фризер. Фризер је лепо занимање. Има пуно људи који долазе код мене и траже лепу фризуру: да их шишам, офарbam и исфенирам. Сада се

у школи спрема такмичење фризера и надам се да ћу видети нешто ново и лепо и научити да правим неке нове пунђе. Кад завршим школу понећу све лепе успомене на моје другарице, другове и наставнике. Ја ћу долазити у школу да их видим и испричам нешто ново из мог живота.

Сања Николић III /3 С.Ш.

Лепоте младости

Младост је једно од првих поглавља у нашим животима, које долази одмах после детињства. Тада смо већ помало одрасли. Дани играња у парку, јурњавае за лоптом су иза нас. Младост свако доживљава и проживљава на свој начин, али све ће се сложити да је то најлепши период у животу свих нас. У доба младости градимо нова пријатељства која могу трајати цео живот, доживљавамо прве љубави, прва разочарења, срећемо се са озбиљним проблемима. Најбоље другарице, другови, свађе, симпатије, изласци, школске клупе, професори, све то чини младост јединственом, непоновљивом. Једва чекамо да одрастемо, да што пре завршимо школу, да се ослободимо родитељских стега, а тек касније ћемо схватити да су то најлепши тренуци у нашим животима. Док смо млади, желимо да остваримо све жеље одмах, не размишљајући о

последицама и начину на који ћемо то да урадимо. Углавном успемо у томе, понекад направимо неки проблем, али све се ето брзо заборави. Идемо даље и то је највећа лепота младости. Једног дана се и то поглавље нашег живота заврши, остављамо дане пуне радости и безбрижности којих се увек осмехом сећамо.

Марко Чугуровић IV/ 1 С.Ш.

Писмо другарици

*Драга Марина,
ево ме на мору у Грчкој. Пливам, сунчам се и трчим по плажи. Увек ме мама и тата воде на неко ново занимљиво место. Ишао сам у неко мало приморско село. Једва чекам да вас видим. Недостају ми шале и смех из школског дворишта. Често мислим да нам је било супер на излетима и у музејима и галеријама које смо обилазили. Надам се да и ти лепо проводиш распуст и уживаш. Једва чекам да вас поново видим, чекам и тај дан. Ти си моја најбоља другарица, а волео бих да видим и остале своје другаре.*

Прими пуно поздрава од твог друга Марка.

Марко Луковић I/5 С.Ш.

Испунила ми се велика жеља

Испуниле су ми се много велике жеље. Издвојићу једну посебну која је мени баш драга. Док сам живела у селу Кумане, мама се вратила са посла и рекла ми је да има могућности да упишем музичку школу. Била сам пресрећна и пуна узбуђења. Следећег дана дошли смо да се распитамо. У учионици је седела једна жена она се звала Снежана. Предавала је музичко. Питала ме је да ли бих ја волела да упишем музичку школу. Ја сам одмах рекла наравно да хоћу. Снежана је рекла да имам опције: да свирам клавир или хармонику. Рекла сам јој да би ја желела клавир да свирам. Са мном су били и моја другарица Сања и друг Страхиња. Сања је изабрала исто што и ја клавир, а Страхиња хармонику. Договорили смо се да следећег часа почнемо да учимо. Са нестрпљењем смо чекали четвртак. Дошао је четвртак, наставница Снежана је рекла да седнем и да се опустим. Показала ми је прво неке вежбе. То сам лепо савладала, после вежбе дошле су и композиције од најлакших до најтежих. Како су дани одмицали ја сам била све боља и боља. Дошао је и дан да ја полажем први разред музичке школе. Имала сам невероватну трему. Снежана ми је рекла да замислим као да никога нема у просторији. Тако сам и урадила. Моја мама са нестрпљењем је чекала испред, ја сам изашла и рекла да сам добила четворку, мама је била пресрећна, наравно и моја наставница Снежана. Мене је клавир смиривао, уживала сам док сам свирала. Кући сам исто вежбала, волела сам да се сва моја породица окупи у мојој соби, да ме слуша како свирам. Другарице су биле одушевљене што лепо свирам. Наставници који су ми предавали у основној школи су ми рекли кад увек буде нека приредба да ћу свирати. Било ми је задовољство. Сад кад сам се преселила у Београд, због вежби и даљег школовања, не идем више на часове клавира и због тога ми је много жао. Већ четири године не свирам клавир, заборавила сам ноте, композиције. Више нису вежбе у питању, него новац, пуно пара треба за музичку школу, а сад моја породица, није у могућности да приушти. Моја жеља се остварила. Надам се да ћу ускоро наставити да идем у музичку школу и нећу одустати.

Марина Блажић I/5 С.Ш.

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година VIII, број 19
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.decanski.znanje.info
e-mail: stefan.decanski@sbb.rs

Издавач:

Школа за оштећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Фотографије:

Ученици и наставници школе

Уредник:

Ива Урдаревић

Лектура и коректура:

Редакција

Техничка припрема:

Ученици I/4, I/5, II/4, III/6 и IV/1 С.Ш.

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа:

“Космос”, Београд, Светог Саве 16-18

Београд, 14.06.2012. године

**ДЕЧАНИ,
ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА**

